

แนวทางปฏิบัติภูมิภาคอาเซียนว่าด้วย
"การเสริมพลังสตรีและเด็ก: การให้บริการสังคม
อย่างมีคุณภาพสำหรับผู้ที่มีความเสี่ยง
หรือได้รับผลกระทบจากความรุนแรง"

2023

หนึ่งวิสัยทัศน์

หนึ่งอัตลักษณ์

หนึ่งชุมชน

แนวทางปฏิบัติภูมิภาคอาเซียนว่าด้วย
"การเสริมพลังสตรีและเด็ก:
การให้บริการสังคมอย่างมีคุณภาพสำหรับ
ผู้ที่มีความเสี่ยงหรือได้รับผลกระทบจากความรุนแรง"

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) (Association of Southeast Asian Nations – ASEAN) ก่อตั้งขึ้น
เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510

สมาชิกของอาเซียนประกอบด้วยประเทศบรูไน ดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
มาเลเซีย เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat)

ตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ข้อมูลเพิ่มเติม

โปรดติดต่อ:

สำนักเลขาธิการอาเซียน

กองประชาคมสัมพันธ์ (Community

Relations Department - CRD) 70 A จาลัน

ซีซิงกามังการาจา (Jalan

Sisingamangaraja)

จาการ์ตา 12100 ประเทศอินโดนีเซีย

โทรศัพท์ : (62 21) 724-3372, 726-2991

โทรสาร : (62 21) 739-8234, 724-3504

อีเมล : public@asean.org

การจัดทำข้อมูลรายการในสิ่งพิมพ์ :

แนวทางปฏิบัติภูมิภาคอาเซียนว่าด้วย "การเสริมพลังสตรีและเด็ก:

การให้บริการสังคมอย่างมีคุณภาพสำหรับผู้ที่มีความเสี่ยงหรือได้รับผลกระทบจากความรุนแรง" กรุงจาการ์ตา:

สำนักเลขาธิการอาเซียน เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2566

362.88

1. อาเซียน - สตรีและเด็ก - นักสังคมสงเคราะห์

2. ความรุนแรง – บุคลากรด้านการบริการสังคม – แนวทางปฏิบัติ

อาเซียน : ประชาคมแห่งโอกาสสำหรับทุกคน

เนื้อหาในเอกสารฉบับนี้อาจอ้างอิงหรือพิมพ์ซ้ำได้โดยอิสระ โดยต้องมีการแจ้งให้รับทราบอย่างเหมาะสม

รวมทั้งจัดส่งสำเนาเอกสารที่มีการพิมพ์ซ้ำนี้ไปยังกองประชาคมสัมพันธ์ของสำนักเลขาธิการอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา

ทั้งนี้ สามารถดูข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียนได้ที่เว็บไซต์ของอาเซียน : www.asean.org

เอกสารนี้จัดทำขึ้นผ่านการระดมทุนจากสำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิกของยูนิเซฟ (UNICEF)

กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) และองค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ

และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN Women)

© สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ปี พ.ศ. 2566

สงวนลิขสิทธิ์

ตารางสารบัญ

คำนำ	iv
กิตติกรรมประกาศ	v
คำย่อ	vi
1. บทนำ	1
2. ความเป็นมา	2
3. คำนิยาม	3
4. ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กในภูมิภาคอาเซียน	6
5. การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์อย่างมีคุณภาพ	9
5.1 หลักการสำคัญของการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กับสตรีและเด็กที่เผชิญกับความรุนแรง	9
5.2 การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ประเภทหลัก	11
5.2.2 งานสังคมสงเคราะห์เชิงป้องกัน	11
5.2.3 งานสังคมสงเคราะห์เชิงตอบสนอง	12
5.2.4 งานสังคมสงเคราะห์ที่มุ่งเน้นการฟื้นฟู	13
5.3 การสร้างความสมดุลระหว่างการบูรณาการและความเชี่ยวชาญบริการงานสังคมสงเคราะห์ด้านความรุนแรงต่อสตรี และเด็ก (VAW and VAC)	13
5.4 ข้อสำคัญที่ควรพิจารณาในการออกแบบและการส่งมอบงานบริการสังคมสงเคราะห์ด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (VAW and VAC)	16
6. การวางแผนบุคลากรและงานบริการสังคมด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก	21
7. การพัฒนาความรู้และทักษะ และสร้างความเป็นมืออาชีพให้กับบุคลากรที่ให้บริการสังคมด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก	24
8. การสนับสนุนบุคลากรที่ให้บริการสังคมในด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก	25
ภาคผนวก 1: พันธสัญญาาระดับภูมิภาคและระดับประเทศต่อสิทธิมนุษยชน สิทธิเด็ก ความเท่าเทียมทางเพศ และสิทธิในการได้รับการคุ้มครองทางสังคม	26
ภาคผนวก 2: กรอบการทำงานระดับโลกที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการตอบสนองต่อการใช้ความรุนแรงต่อสตรี และเด็ก	27
ภาคผนวก 3: คำนิยามที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรงานบริการสังคม	27
ภาคผนวก 4: การทำแผนที่เพื่อการตอบสนองแบบบูรณาการต่อ VAW-VAC ในประเทศสมาชิกอาเซียน	30

คำนำ

“แนวทางปฏิบัติภูมิภาคอาเซียนว่าด้วยการเสริมพลังสตรีและเด็ก:
การให้บริการสังคมอย่างมีคุณภาพสำหรับผู้ที่มีความเสี่ยงหรือได้รับผลกระทบจากความรุนแรง”
นับเป็นก้าวสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จ การเชื่อมโยง ความสามารถในการฟื้นตัว
ตลอดจนความปลอดภัยของเด็กที่เพิ่มมากขึ้นในประเทศสมาชิกอาเซียน

แนวทางปฏิบัตินี้พัฒนาขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนที่นำทางอาเซียนเพื่ออนุวัติการปฏิญญาฮานอยว่าด้วยการ
เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับงานสังคมสงเคราะห์ เพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่แน่นแฟ้นและตอบสนอง
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้กำหนดนโยบาย ผู้บริหาร และสมาชิกของหน่วยงานบริการสังคม
ตลอดจนภาคส่วนพันธมิตร ในประเทศสมาชิกอาเซียนในการออกแบบ
และส่งเสริมงานสังคมสงเคราะห์ที่มีคุณภาพให้กับผู้หญิงและเด็ก (VAW-VAC) ที่มี
ความเสี่ยงหรือเคยประสบกับความรุนแรง

เราเชื่อว่าแนวทางปฏิบัตินี้เป็นประโยชน์ต่อประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS)
ในการสนับสนุนนักสังคมสงเคราะห์และบุคลากรด้านการบริการสังคมเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่มีความเสี่ยงหรือเคยปร
ะสบกับความรุนแรง ในขณะเดียวกัน เราอยากให้แนวทางปฏิบัตินี้เป็นแหล่งอ้างอิงสำคัญในการพัฒนากฎหมาย นโยบาย
และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการให้บริการสังคมอย่างมีคุณภาพอีกด้วย

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนา (SOMSWD)

กิตติกรรมประกาศ

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน)

ได้ตระหนักถึงความทุ่มเทและการทำงานหนักของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาแนวทางปฏิบัติฉบับนี้

เรารู้สึกถึงความมุ่งมั่นและความเป็นผู้นำของคณะทำงานด้านเทคนิคของอาเซียนในการพัฒนาแนวทางปฏิบัติภูมิภาคอาเซียนว่าด้วยบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กที่ประสบกับความรุนแรง (VAW-VAC)

รวมทั้งคณะเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนา (SOMSWD)

ที่ได้ขับเคลื่อนให้เกิดแนวทางปฏิบัตินี้ ทั้งนี้ การประชุมของคณะทำงานด้านเทคนิคของทั้ง 2

คณะดังกล่าวได้จัดขึ้นในระหว่างเดือนเมษายนถึงมิถุนายน พ.ศ. 2566 เพื่อร่วมกันพัฒนาแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ให้สมบูรณ์

อาเซียนขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อสำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEC)

ที่ได้ช่วยประสานงานในเรื่องของกระบวนการพัฒนา ตลอดจนประสานงานกับประเทศสมาชิกอาเซียน

เพื่อร่วมกันพัฒนาแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ให้เกิดขึ้น

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณสำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิกของกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ หรือยูนิเซฟ (UNICEF) กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) และองค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN Women) สำหรับการสนับสนุนทางการเงินและทางเทคนิคต่าง ๆ เพื่อพัฒนาแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนา (SOMSWD)

คำย่อ

AMS	ประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN Member States)
ASEC	สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat)
ASEAN	สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast
GBV	ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (Gender-based violence)
GSSWA	เครือข่ายพันธมิตรระดับโลกว่าด้วยบุคลากรงานบริการสังคม (Global Social Service Workforce
HIV/AIDS	เชื้อไวรัสที่ก่อให้เกิดโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง/ ภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง (Human immunodeficiency virus/acquired immunodeficiency syndrome)
IPV	ความรุนแรงโดยคู่ครอง (Intimate partner violence)
LGU	หน่วยราชการส่วนท้องถิ่น (Local government unit)
NGO	องค์การนอกภาครัฐ (Non-Governmental Organisation)
SOPs	ขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐาน (Standard Operating Procedures)
SOMSWD	การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนา (ASEAN Senior Officials Meeting on Social Welfare and Development)
UNFPA	กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (United Nations Fund for Population)
UNICEF	กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (United Nations Children's Fund)
UPTPPA	หน่วยบริการบูรณาการเพื่อการคุ้มครองสตรีและเด็กผู้เสียหายจากความรุนแรง (Integrated Service Unit for the Protection of Women and Children victims of violence)
UN Women	องค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women)
VAC	ความรุนแรงต่อเด็ก (Violence against children)
VAW	ความรุนแรงต่อผู้หญิง (Violence against women)

1. บทนำ

แนวทางปฏิบัติภูมิภาคอาเซียนฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้กำหนดนโยบายและสมาชิกของหน่วยงานบริการสังคม

และภาคส่วนพันธมิตรในประเทศสมาชิกอาเซียนในการออกแบบและส่งมอบงานสังคมสงเคราะห์ที่มีคุณภาพให้กับผู้หญิงและเด็กที่มีความเสี่ยงหรือเคยประสบกับความรุนแรง

ซึ่งแนวทางปฏิบัตินี้พัฒนาขึ้นมาเพื่อสนับสนุน

ปฏิญญาฮานอยว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับงานสังคมสงเคราะห์

เพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่แน่นแฟ้นและตอบสนอง ปีพ.ศ. 2563 และเป็นเอกสารประกอบ แผนที่น่าทางอาเซียนเพื่ออนุวัติการปฏิญญาฮานอยว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับงานสังคมสงเคราะห์เพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่แน่นแฟ้นและตอบสนอง (ต่อไปนี้จะเรียกว่า 'แผนที่นำทาง')¹

แนวทางปฏิบัติภูมิภาคอาเซียน:

- คำนึงถึงความหลากหลายของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อให้สามารถนำเนื้อหาไปใช้ได้บริบทที่ต่าง ๆ กันไป – โดยยกกรณีตัวอย่างในบางประเทศมากล่าวไว้ในภาคผนวก
- อธิบายข้อสำคัญที่ควรพิจารณาในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบงานสังคมสงเคราะห์เพื่อจัดการและป้องกันความรุนแรงต่อสตรีและเด็กทั้งในเชิงส่งเสริม ป้องกัน และตอบสนอง โดยตระหนักว่าระบบงานสังคมสงเคราะห์ที่แข็งแกร่งจำเป็นต้องมีบุคลากรที่เป็นมืออาชีพและต้องใช้นโยบายหลายภาคส่วนในการป้องกันและตอบสนองต่อความรุนแรง
- ตระหนักถึงปัจจัยเฉพาะและปัจจัยร่วมที่อาจเพิ่มความเสี่ยงต่อการใช้ความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก เช่น ความยากจน อายุ ความทุพพลภาพ สถานะความสัมพันธ์ ความรับผิดชอบในการดูแล ศาสนา ชาติพันธุ์หรือความเชื่อทางการเมือง สถานะความเป็นพลเมืองและการย้ายถิ่นฐาน
- เน้นความสำคัญของการนำไปประยุกต์ใช้ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นที่เห็นพ้องต้องกันว่าเป็นหนึ่งในพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อภัยพิบัติมากที่สุดในโลก 2 ภาวะฉุกเฉินไม่ว่าจะเกิดจากความขัดแย้ง ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือวิกฤตอื่นๆ อาจเพิ่มความรุนแรงในเรื่องความไม่เท่าเทียมและการเลือกปฏิบัติที่มีอยู่ ซึ่งยิ่งจะเพิ่มโอกาสการเกิดความรุนแรง ต่อสตรีและเด็ก 3 แนวทางปฏิบัติภูมิภาคอาเซียนนี้จึงใช้ได้กับประเด็นที่เชื่อมโยงทั้งด้านมนุษยธรรม-การพัฒนา-สันติภาพ; และ
- เป็นการเสริมข้อผูกพันระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศที่ว่าด้วยการเคารพสิทธิมนุษยชน สิทธิเด็ก ความเท่าเทียมทางเพศ และการคุ้มครองทางสังคม (ดูภาคผนวก 1)

1 Ha Noi Declaration on Strengthening Social Work for Cohesive and Responsive ASEAN Community in 2020. https://asean.org/wp-content/uploads/2012/05/14-Ha-Noi-Declaration-on-Stengthenin-Social-Work_FINAL.pdf.

แผนที่น่าทางอาเซียนเพื่ออนุวัติการปฏิญญาฮานอยว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับงานสังคมสงเคราะห์เพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่แน่นแฟ้นและตอบสนอง https://asean.org/wp-content/uploads/2021/11/FINAL-ASEAN-Social-Work-Road-Map_AMMSWD-endorsed.pdf.

2 กรอบการทำงานระดับภูมิภาคของอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครอง เพศสภาวะและการไม่แบ่งแยกก็อดกันในการจัดภัยพิบัติ พ.ศ.2564-2568 (ASEAN Regional Framework on Protection, Gender, and Inclusion in Disaster Management 2021–2025) Jakarta, ASEAN Secretariat, October 2021. https://asean.org/wp-content/uploads/2021/11/PGI_Framework_2021-2025.pdf.

3 Inter-Agency Standing Committee (2015). Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action Reducing risk, promoting resilience and aiding recovery. https://qbvguidelines.org/wp/wp-content/uploads/2015/09/2015-IASC-Gender-based-Violence-Guidelines_lo-res.pdf.

2. ความเป็นมา

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับรองปฏิญญาฮานอยว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับงานสังคมสงเคราะห์ เพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่แน่นแฟ้นและตอบสนอง ในปี พ.ศ. 2563

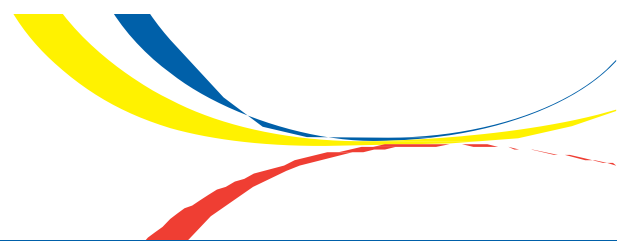
ปฏิญญาฉบับนี้ตระหนักถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับบุคลากรด้านบริการสังคมที่ให้ความช่วยเหลือประชากรกลุ่มเปราะบาง ซึ่งรวมถึงผู้หญิงและเด็กที่มีความเสี่ยงหรือประสบกับความรุนแรง เอกสารประกอบซึ่งก็คือแผนที่นำทางอาเซียนเพื่ออนวัติ การปฏิญญาฮานอยว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับงานสังคมสงเคราะห์เพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่แน่นแฟ้นและตอบสนอง สอดคล้องกับกรอบงานระดับโลกในการป้องกันและการตอบสนองต่อความรุนแรง (ดูภาคผนวก 2) และเรียกร้องให้มีระบบงานสังคมสงเคราะห์แบบองค์รวมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งในการให้บริการที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะของกลุ่มเปราะบางและกลุ่มเสี่ยงมากที่สุด ซึ่งรวมถึงเด็กและสตรีที่มีความเสี่ยงหรือประสบกับความรุนแรง แผนที่นำทางดังกล่าวจัดลำดับงานสำคัญที่ต้องทำหลายประการในงานสังคมสงเคราะห์ด้านการป้องกันและตอบสนองต่อความรุนแรง:

- งานสำคัญ 1.1 ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์ในประเทศ และประเมินความต้องการที่มีความละเอียดอ่อนของมิติด้านความพิการ เพศและอายุ เพื่อเป็นข้อมูลในงานสังคมสงเคราะห์และบริการสังคม
- งานสำคัญ 1.2 พัฒนาและปรับใช้แผนปฏิบัติการระดับชาติแบบหลายภาคส่วนที่มีการจัดสรรงบประมาณไว้เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับงานสังคมสงเคราะห์และบริการสังคมอย่างต่อเนื่อง ตามข้อมูลความต้องการที่ได้ประเมินไว้ รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จำเป็นด้วย
- งานสำคัญ 1.3 พัฒนาและรับรองกฎหมายเฉพาะสำหรับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ซึ่งให้การยอมรับและสนับสนุนบุคลากรด้านบริการสังคมในวงกว้างด้วย ตรวจสอบให้แน่ใจว่าในกฎหมายภาคส่วนอื่นมีการกำหนดบทบาทความรับผิดชอบ และข้อกำหนดของงานสังคมสงเคราะห์ไว้อย่างชัดเจนตามความเหมาะสม ในกรณีที่มีกฎหมายวิชาชีพสังคมสงเคราะห์อยู่แล้ว ประเทศสมาชิกอาเซียนควรทบทวนและแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่หากจำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่ามีความสอดคล้องกับความเป็นจริงในปัจจุบันของงานสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนากำลังคน ด้านบริการสังคมในประเทศของตน
- งานสำคัญ 1.7 พัฒนาแนวทางปฏิบัติระดับภูมิภาคว่าด้วยการให้บริการที่จำเป็นสำหรับกลุ่มคนในสถานการณ์เปราะบาง เพื่อเป็นแนวทางให้กับประเทศสมาชิกอาเซียน

3. คำนิยาม

รายการ	รายละเอียด	แหล่งข้อมูล
การแต่งงาน ในวัยเด็ก	แผนปฏิบัติการภูมิภาคอาเซียนว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อ เด็ก (The ASEAN RPA on EVAC) ถือว่าการแต่งงานก่อนวัยอันควร หรือการบังคับแต่งงานเป็นความรุนแรงต่อเด็กรูปแบบหนึ่ง หมายถึงการที่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีแต่งงานอย่างเป็นทางการ หรืออยู่ร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการกับผู้ใหญ่หรือเด็กอีกคน	ASEAN Regional Plan of Action on Elimination of Violence Against Children (ASEAN RPA on EVAC) - แผนปฏิบัติการภูมิภาคอาเซียนว่าด้วยการ ขจัดความรุนแรงต่อเด็ก https://www.unicef.org/protection/ child-marriage
บริการที่จำเป็น	ระบุถึงบริการที่จำเป็นที่พึงมีให้โดยบริการสุขภาพและสังคม บริการ ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม โดยบริการดังกล่าวอย่างน้อยจะต้องปกป้องสิทธิ ให้ความปลอดภัยและสุขภาพแก่ผู้หญิงหรือเด็กผู้หญิงที่ ประสบกับความรุนแรงที่มีพื้นฐานจากเพศสภาพ	โครงการความร่วมมือสากลแห่งสหประชาชาติ ว่าด้วยบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและ เด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง (The United Nations Joint Global Programme on Essential Services for Women and Girls Subject to Violence 2015) https://www.unfpa.org/ essential- services-package-women- and-girls- subject-violence-and-the-UN Women website-contains-translations- into-various languages-from-the- region: https://www.unwomen.org/en/ digital- library/publications/2015/12/ essential- services-package-for- women-and-girls- subject-to-violence
ความรุนแรงด้วย เหตุแห่งเพศ	การกระทำรุนแรงต่อบุคคลอื่นอันเนื่องมาจากเพศของบุคคล นั้น หรือการกระทำรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลเพศหนึ่ง มากกว่าเพศอื่น ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (GBV) เป็นคำกว้าง ๆ ที่ครอบคลุมการกระทำอันเป็นอันตรายซึ่งกระทำต่อบุคคลอื่น โดยมิได้รับความยินยอมของบุคคลนั้นและอยู่บนฐานของความ แตกต่าง (เช่น ทางเพศสภาพ) ที่มีมาแต่กำเนิดทางสังคมระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย เช่น การกระทำหรือการข่มขู่ที่จะกระทำการที่ก่อให้เกิดอันตรายห หรือความทุกข์ทรมานทางร่างกาย ทางเพศหรือจิตใจ การบีบบังคับ และการลิดรอนเสรีภาพอื่น ๆ การกระทำดังกล่าวอาจเกิดได้ทั้งในที่ลับและที่แจ้ง	https://gbvguidelines.org/

รายการ	รายละเอียด	แหล่งข้อมูล
ความรุนแรง โดยผู้ครอง	หมายถึง พฤติกรรมในความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่ก่อให้เกิดอันตรายทางร่างกาย ทางจิตใจ หรือทางเพศแก่ผู้อยู่ในความสัมพันธ์นั้น ซึ่งรวมถึงการกระทำรุนแรงทางกายภาพ เช่น การตบ ตี เตะ และทุบ; การกระทำรุนแรงทางเพศ เช่น การบังคับให้มิเพศสัมพันธ์และการบังคับทางเพศ ในรูปแบบอื่น; การล่วงละเมิดทางอารมณ์ (ทางจิต) เช่น การดูถูก ดูหมิ่น ทำให้ขายหน้าอยู่เรื่อย ๆ, การไม่พูดด้วย, การทำให้กลัว (เช่น การทำลายข้าวของ), การขู่จะทำร้าย, การขู่ว่าจะพรากลูกไป การทำตัวเหินห่างไม่สนใจใยดีขณะยังทะเลาะกัน; พฤติกรรมควบคุมบงการ เช่น การกีดกันไม่ให้พบปะ ติดต่อกับครอบครัวและเพื่อนฝูง การเฝ้าติดตาม ความเคลื่อนไหว และจำกัดการใช้เงิน ไม่ให้ทำงาน ไม่ให้ได้รับการศึกษา หรือการรักษาพยาบาล	องค์การอนามัยโลก, ความเข้าใจและการจัดการ ความรุนแรงต่อสตรี (พ.ศ. 2555) (World Health Organisation, Understanding and addressing violence against women 2012) – ความรุนแรงโดยผู้ครอง https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/77432/WHO_RHR_12.36_eng.pdf?sequence=1
ผู้กระทำความผิด	บุคคล (หรือกลุ่มบุคคล) ที่กระทำการอันเป็นความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ หรือก่ออาชญากรรมหรือความผิดประเภทอื่น ภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ คำว่าผู้กระทำความผิดอาจหมายถึงสถาบัน หน่วยงาน หรือตัวแทนของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน	ทีมงานเฉพาะกิจในการพัฒนาอภิธานศัพท์ SEA สำหรับผู้ประสานงานพิเศษเพื่อปรับปรุงการตอบสนองของสหประชาชาติต่อการแสวงหาผลประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ (พ.ศ. 2560) (Task Team on the SEA Glossary for the Special Coordinator on improving the United Nations response to sexual exploitation and abuse, 2017) UN, Glossary on Sexual Exploitation and Abuse, 2017
บุคลากรด้านการ บริการสังคม	ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพ และผู้ช่วย และอาสาสมัครระดับชุมชน ในวงกว้างทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ทำงานร่วมกับเด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ทั้งหญิงและชาย ผู้สูงอายุ ครอบครัว และชุมชน โดยมุ่งเน้นให้ความช่วยเหลือผู้ที่มีความต้องการพิเศษและอยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางหรือมีความเสี่ยงเพื่อปกป้องและดูแลให้ พวกเขา มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี และได้รับสิทธิที่พึงมีพึงได้ โดยที่บุคลากรด้านการบริการสังคมจะให้บริการเชิงป้องกัน ตอบสนอง และส่งเสริม ตามข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ความรู้และทักษะเฉพาะสาขาวิชาและสหวิทยาการ และตามหลักจริยธรรม	บทความที่ 4 ของแผนที่นำทางอาเซียนเพื่ออนุวัติการปฏิญญาฮานอยว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับงานสังคมสงเคราะห์ เพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่แน่นแฟ้น และตอบสนอง https://asean.org/wp-content/uploads/2021/11/FINAL-ASEAN-Social-Work-Road-Map-AMMSWD-endorsed.pdf
	อ่านคำจำกัดความที่เหลือของบุคลากรด้านการบริการสังคมได้ในภาคผนวก 3	

รายการ	รายละเอียด	แหล่งข้อมูล
	<p>นักสังคมสงเคราะห์ ผู้ประกอบวิชาชีพที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาที่ทำหน้าที่ส่งเสริม การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางสังคม สร้างสังคมमानजन and ส่งเสริมพลังอำนาจให้ผู้คน อย่างไรก็ตามในหลายประเทศ คำว่า "นักสังคมสงเคราะห์" ในความหมายทั่วไป หมายถึงบุคคลที่ อาจให้บริการดังกล่าว แต่ไม่ได้มีคุณวุฒิที่เป็นทางการ⁴ ดังที่กล่าวมาข้างต้น นักสังคมสงเคราะห์ทำงานกับคนเฉพาะกลุ่ม หรือเฉพาะประเด็น ซึ่งมักจะเป็นบุคคลและกลุ่มคนที่มีบาดแผลทางจิตใจ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องมีทักษะเฉพาะด้านที่สามารถตอบสนองความต้องการเหล่านี้ และต้องรับรองได้ว่า ใดใช้แนวทางที่ ไม่ก่อให้เกิดอันตราย (do-no-harm approach)</p> <p>นักสังคมสงเคราะห์มักมีบทบาทสำคัญในการประสานงาน ระหว่าง หน่วยงานและการพัฒนาระบบตลอดจนการพัฒนา นโยบาย การดำเนินการ และการติดตามผลด้วย</p>	<p>ดัดแปลงมาจากคำจำกัดความของบุคลากรด้านการบริการสังคมใน Global Social Service Workforce Alliance (GSSWA) https://www.socialserviceworkforce.org/who-social-service-workforce</p>
ผู้เสียหายและผู้รอดชีวิต	<p>ผู้เสียหายและผู้รอดชีวิต ทั้งสองคำนี้ใช้กล่าวถึง ผู้หญิงและเด็ก (เด็กผู้หญิง) ที่เคยประสบหรือกำลังเผชิญกับความรุนแรง เพื่อเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในกระบวนการทางกฎหมายและในหน่วยงานบริการที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเหล่านี้เข้ารับบริการที่จำเป็น</p>	<p>การศึกษาเชิงลึกของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรีทุกรูปแบบ (A/61/122/เพิ่มเติม 1) ย่อหน้า 21 (UN Secretary-General's in- depth study on all forms of violence against women (A/61/122/Add.1) Para 21) https://www.un.org/womenwatch/daw/vaw/v-sg-study.htm</p>
ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กหญิง	<p>การกระทำรุนแรงที่มีพื้นฐานจากเพศสภาพใด ๆ ซึ่งส่งผลหรือมีแนวโน้ม ที่จะทำให้เกิดอันตรายทางร่างกาย เพศ จิตใจ หรือความทุกข์ทรมานต่อผู้หญิง รวมถึงการข่มขู่จะกระทำการดังกล่าว การบีบบังคับ หรือการลิดรอนเสรีภาพโดยพลการ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับชีวิตส่วนตัว หรือสาธารณะก็ตาม</p>	<p>สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ พ.ศ. 2536 ปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี (United Nations General Assembly, 1993, Declaration on the Elimination of Violence Against Women) https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/declaration-elimination-violence-against-women</p>
ความรุนแรงต่อเด็ก	<p>ตามมาตรา 19 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก คำว่าความรุนแรง หมายถึง การกระทำใด ๆ ต่อเด็ก ที่ก่อให้เกิดอันตราย การทำร้ายหรือการล่วงละเมิด การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติอันมิชอบ และ/หรือ การแสวงหาผลประโยชน์ ไม่ว่าจะอ้างว่าทำตาม "ประเพณี" หรือแฝงมาในรูปของ "การฝึกวินัย" รวมถึงการขัดขวางพัฒนาการของเด็ก</p>	<p>อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก (United Nations Convention on the Rights of the Child) https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child</p>

4 International Federation of Social Workers. Global Definition of Social Work. (2014). www.ifsw.org/what-is-social-work/global-definition-of-social-work.

4. ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กในภูมิภาคอาเซียน

ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กคือการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นมากที่สุดทุกที่ทั่วโลก การศึกษาในหลากหลายประเทศของสหประชาชาติในเรื่องความรุนแรงต่อสตรีในเอเชียและแปซิฟิกประจำปี 2556 รายงานว่าในประเทศต่าง ๆ ผู้ชายมีอัตราการใช้ความรุนแรงต่อคู่ครองที่เป็นผู้หญิงสูงอย่างมีนัยสำคัญ โดยอยู่ในช่วงร้อยละ 26 ถึงร้อยละ 80 โดยที่ผู้หญิงที่มีความพิการมีแนวโน้มที่จะถูกทารุณกรรมทางร่างกายและทางเพศมากกว่าผู้หญิงที่ไม่มีความพิการถึงอย่างน้อย 1.5 เท่า⁶

จากงานวิจัยที่ยูนิเซฟเป็นผู้ว่าจ้างให้ทำการศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคว่าด้วยการจัดความรุนแรงต่อเด็ก (ASEAN RPA on EVAC) ประมาณการความชุกของการล่วงละเมิดทางร่างกายในเด็กชายและเด็กหญิงในภูมิภาคนี้ในช่วงตั้งแต่ร้อยละ 10 ถึง 30.3; ความชุกของการล่วงละเมิดทางเพศอยู่ในช่วงร้อยละ 1.7 ถึง 11.6; ความชุกของการล่วงละเมิดทางอารมณ์อยู่ในช่วงร้อยละ 31.3 ถึง 68.5; และความชุกของการใช้แรงงานเด็ก อยู่ในช่วงร้อยละ 6.5 ถึง 56 นอกจากนี้ เด็กในภูมิภาคนี้ถึงสามในสี่ต้องเผชิญกับการลงโทษทางวินัยที่ใช้ความรุนแรง จากน้ำมือของครูหรือผู้ปกครองด้วย

สื่อสังคม (แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย) และเทคโนโลยีดิจิทัลอื่น ๆ ได้ก่อให้เกิดการแสดงถึงความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก ในรูปแบบใหม่ ๆ อีกทั้งยังเพิ่มความรุนแรงที่มีอยู่เดิมให้หนักยิ่งขึ้น รวดเร็วขึ้น และเข้าถึงเหยื่อได้ง่ายขึ้นและอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษาเมื่อเร็ว ๆ นี้พบว่าผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทั่วโลกร้อยละ 85 เคยประสบหรือพบเห็นความรุนแรงทางเพศ ทางออนไลน์และที่ผ่านสื่อทางเทคโนโลยี และความชุกของการเกิดความรุนแรงทางออนไลน์ต่อผู้หญิงในเอเชีย และแปซิฟิกอยู่ที่ร้อยละ 88⁷

แม้ว่าไม่ว่าผู้หญิงและเด็กคนใดก็อาจมีความเสี่ยงที่จะถูกกระทำรุนแรงได้ แต่การตกอยู่ในสถานการณ์บางอย่างอาจทำให้ความเสี่ยงมีมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานการณ์หลังเกิดภัยพิบัติและภาวะวิกฤติที่ทำให้อัตราการแต่งงานวัยเด็ก เพิ่มขึ้น ความรุนแรงในครอบครัวและการถูกล่วงละเมิดทางเพศเพิ่มมากขึ้น⁵ เด็กที่อยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์ สถานพินิจ เด็กย้ายถิ่นหรือที่อยู่ข้างถนนก็มีความเสี่ยงต่อการถูกกระทำรุนแรงเพิ่มขึ้นเช่นกัน

ผู้หญิงหลากหลายกลุ่มต้องทนทุกข์จากการถูกเลือกปฏิบัติและความไม่เท่าเทียมกันในหลากหลายรูปแบบและทับซ้อน ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากเป็นพิเศษ เช่น สตรีที่มีความพิการ ผู้หญิงที่ติดเชื้อและได้รับผลกระทบจากเชื้อเอชไอวีและเอดส์; เด็กหญิง; สตรีสูงวัย; สตรีที่เป็นชนกลุ่มน้อยและ/หรือสตรีพื้นเมือง; สตรีที่ขัดต่อกฎหมาย; ผู้ลี้ภัยสตรีและสตรีผู้พลัดถิ่น; สตรีข้ามชาติที่มีเอกสารและไม่มีเอกสาร; สตรีไร้สัญชาติ; นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อสตรี/ผู้สนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศ และสตรีที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อนำมาใช้เป็นแรงงานบังคับหรือแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และอื่น ๆ⁸

ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กส่งผลกระทบต่อสุขภาพ รวมถึง การถึงแก่ชีวิต การบาดเจ็บทางกายที่ การตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจและการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ภาวะป่วยทางจิตจากเหตุการณ์รุนแรง และปัญหาสุขภาพจิต ในระยะยาว เป็นต้น การผ่านประสบการณ์ความรุนแรงในช่วงวัยเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรุนแรงทางเพศ อาจนำไปสู่พฤติกรรมที่เป็นอันตราย เช่น การสูบบุหรี่ การใช้สารเสพติด และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ "และยังอาจนำไปสู่การเป็นผู้ใช้ความรุนแรง (สำหรับผู้ชาย) และการตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง (สำหรับผู้หญิง) ได้ด้วย"⁹

ความรุนแรงต่อสตรีและความรุนแรงต่อเด็กมีปัจจัยเสี่ยงบางประการร่วมกัน โดยมีเหตุมาจากบรรทัดฐานทางสังคมเชิงลบ ซึ่งมักเกิดขึ้นร่วมกันและส่งผลตามมาเหมือน ๆ กันและสั่งสมกันมาจากรุ่นต่อรุ่น¹⁰ วัยรุ่นเป็นวัยที่เสี่ยงเป็นพิเศษสำหรับเด็กผู้หญิง สตรีและเด็กจำนวนมากที่ต้องเผชิญอุปสรรคในการเข้าถึงบริการ ข้อท้าทายเหล่านี้ทำให้มีทางเลือกและโอกาสจำกัดที่จะได้ใช้ชีวิตโดยปลอดภัยจากความรุนแรง

5 Fulu, E., Warner, X., Miedema, S., Jewkes, R., Roselli, T. and Lang, J. (2013). Why Do Some Men Use Violence Against Women and How Can We Prevent It? Quantitative Findings from the UN Multi-country Study on Men and Violence in Asia and the Pacific. Bangkok: UNDP, UNFPA, UN Women and UNV. <https://www.undp.org/asia-pacific/publications/why-do-some-men-use-violence-against-women-and-how-can-we-prevent-it>.

6 United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific. Disability in Asia and the Pacific: The Facts. <https://www.unescap.org/sites/default/files/Disability%20The%20Facts.pdf>.

7 The Economist Intelligence Unit. Measuring the prevalence of online violence against women. <https://onlineviolencewomen.eiu.com>.

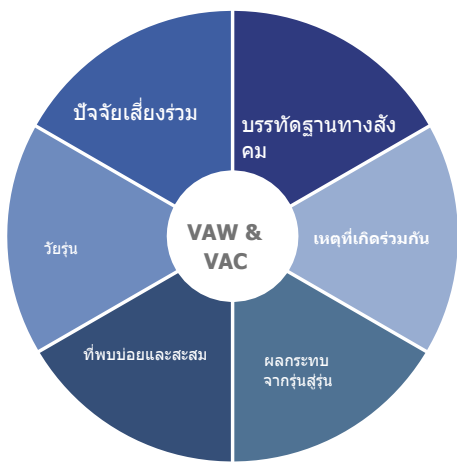
8 ASEAN Regional Plan of Action on the Elimination of Violence Against Women. (2016). <https://asean.org/wp-content/uploads/2021/01/ASEAN-Regional-Plan-of-Action-on-Elimination-of-Violence-Against-WomenAdopted.pdf>.

9 World Health Organization. (9 March 2021). Violence Against Women. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/violence-against-women>.

ปัจจัยเสี่ยงร่วมที่ผู้หญิงและเด็กเผชิญ ได้แก่ ความไม่เท่าเทียมและการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุทางเพศและความพิการ, ความขัดแย้งและภาวะวิกฤติ การขาดสถาบันที่แข็งแกร่งแก้ปัญหาและการลงโทษทางกฎหมายที่ไม่หนักพอ การที่ผู้ชายเป็นใหญ่ในครอบครัวและชุมชน และความขัดแย้งในชีวิตสมรส¹¹

บรรทัดฐานทางสังคม: ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กเกิดขึ้นในบริบทของความเชื่อและค่านิยมเรื่องความเป็นชาย ความเป็นหญิง ครอบครัว และวัฒนธรรม บรรทัดฐานทางสังคมที่ผลักดันให้เกิดความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก ได้แก่ บรรทัดฐานที่ยอมรับการลงโทษทางวินัยที่รุนแรง การส่งเสริมความเป็นชายด้วยการใช้ความรุนแรงและการควบคุมบงการ การให้ความสำคัญกับชื่อเสียงของครอบครัวมากกว่าที่จะให้สิทธิและทางเลือกแก่สมาชิกแต่ละคนในครอบครัว การกล่าวโทษผู้เสียหาย และความไม่เท่าเทียมทางเพศที่มีมาอย่างยืดยาวนาน บรรทัดฐานทางสังคมเหล่านี้ มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง และระหว่างพ่อแม่ ผู้ดูแล และเด็กด้วย¹²

การทับซ้อนระหว่างความรุนแรงต่อสตรี (VAW) และความรุนแรงต่อเด็ก (VAC)

เหตุที่เกิดร่วมกัน ความรุนแรงโดยคู่ครอง (IPV) และการทารุณกรรมหรือการปฏิบัติมิชอบต่อเด็ก มักเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นร่วมกันในครอบครัว¹³ เด็กในครอบครัวที่แม่ประสบกับ IPV มีแนวโน้มที่จะได้รับความกระทบกระเทือนทางอารมณ์จากการได้พบเห็นความรุนแรง ได้รับการปกป้องจากความรุนแรงน้อยครั้งและมีแนวโน้มเคยถูกทำโทษด้วยวิธีการที่รุนแรงจากผู้ปกครองทั้งที่เป็นชายและหญิง¹⁴

ผลกระทบที่พบบ่อยและสะสม ส่งผลทางสังคมและสุขภาพ ตามมาในระยะยาว¹⁵ IPV มีส่วนทำให้เด็กทารกมีน้ำหนัก แรกเกิดน้อย ทำให้เด็กอายุต่ำกว่า 5 ขวบมีอัตราการตายสูงขึ้น และส่งผลกระทบเชิงลบต่อสุขภาพจิตและ พัฒนาการทางสังคมของเด็ก¹⁶

ที่มา: Guedes, A., et al. (2016). Bridging the gaps: A global review of intersections of violence against women and violence against children. Global Health Action, vol. 9.

10 Guedes, A., Bott, S., Garcia-Moreno, C., Colombini, M. (2016). Bridging the gaps: A global review of intersections of violence against women and violence against children. Global Health Action, vol. 9, no. 31516. <https://resourcecentre.savethechildren.net/pdf/a-global-review-of-intersections-of-violence-against-women-and-violence-against-children.pdf/>. ที่มาของหลักฐานระดับภูมิภาคล่าสุด: United Nations Children’s Fund (UNICEF) East Asia and the Pacific Regional Office, United Nations Population Fund (UNFPA) Asia and the Pacific Regional Office, and UN Women Asia and the Pacific Regional Office (2021). Ending Violence against Women and Children in Asia and the Pacific: Opportunities and Challenges for Collaborative and Integrative Approaches. Bangkok: UNICEF, UNFPA and UN Women. <https://www.unicef.org/eap/reports/ending-violence-against-women-and-children-asia-and-pacific> and S. Spaid Miedema and A.T.Kyaw. (2022). Women’s intergenerational intimate partner violence and household child abuse in Burma (Myanmar). SSM – Population Health, Volume 17, 2022, <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2352827321002858>.

11 อ้างแล้ว

12 13 Matthews S. Makola L & Megganon V (2021). Connecting the Dots: Informing our understanding and response to the intersections between violence against women and children. Cape Town: Children’s Institute, University of Cape Town. <https://www.saferespaces.org.za/resources/entry/connecting-the-dots-informing-our-understanding-and-response-to-the-interse>.

13 Guedes, A., Bott, S., Garcia-Moreno, C., Colombini, M. (2016). Bridging the gaps: A global review of intersections of violence against women and violence against children. Global Health Action, vol. 9, no. 31516.

14 United Nations Population Fund (UNFPA) and United Nations Children’s Fund (UNICEF) (2018). Making the Connection: Intimate partner violence and violence against children in Eastern Europe and Central Asia. Istanbul and Geneva: UNFPA and UNICEF. <https://www.unicef.org/eca/reports/making-connection>.

15 Wathen CN, Macmillan HL (2013). Children’s exposure to intimate partner violence: impacts and interventions. Paediatric Child Health 2013; 18: 41922. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3887080/>.

16 Guedes, A., Bott, S., Garcia-Moreno, C., Colombini, M. (2016). Bridging the gaps: A global review of intersections of violence against women and violence against children. Global Health Action, vol. 9, no. 31516.

ผลกระทบจากรุ่นสู่รุ่น: ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กทำให้เกิดผลกระทบจากรุ่นสู่รุ่นได้ โดยเพิ่มความเสี่ยงที่บุตรหลานของผู้กระทำผิดจะกระทำ หรือประสบกับความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ ทำให้เกิดเป็นวัฏจักรความรุนแรงต่อสตรีและเด็กที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น¹⁷

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความเสี่ยงต่อความรุนแรงเป็นพิเศษ การเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งอายุและเพศมีการทับซ้อนกัน ดังนั้นเด็กสาววัยรุ่นจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะประสบกับความรุนแรง รวมถึงความรุนแรงจากน้ำมือของสามีหรือจากคูรักรักที่อยู่ด้วยกันอย่างไม่เป็นทางการ¹⁸ การแต่งงานในวัยเด็กและการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการถูกคู่ครองกระทำความรุนแรง (IPV) และมีหลักฐานบางประการที่บ่งชี้ว่าลูกของแม่วัยรุ่นมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกปฏิบัติโดยมิชอบ อย่างไรก็ตาม ในโครงการป้องกันและตอบโต้ความรุนแรง วัยรุ่นมักถูกมองข้ามและถูกหลงลืม¹⁹ จึงจำเป็นต้องมีการประสานงานโครงการที่เข้มแข็งขึ้นและปรับให้เหมาะสม วัยรุ่นต้องเผชิญกับอุปสรรคมากในการเข้าถึงบริการที่คุณภาพ อันเนื่องมาจากทั้งการถูกเลือกปฏิบัติและตีตราด้วยเหตุแห่งวัยและเพศ²⁰ อีกทั้งยังมีบริการหรือโครงการเฉพาะสำหรับวัยรุ่นด้วย²¹

อุปสรรคในการเข้าถึง: สตรีและเด็กที่ประสบกับความรุนแรงต้องเผชิญกับอุปสรรคสำคัญในการเข้าถึงบริการต่าง ๆ การขาดบริการที่ออกแบบมาโดยเน้นสตรีและเด็กเป็นศูนย์กลางและการที่ผู้ให้บริการส่วนหน้ามีทัศนคติเลือกปฏิบัติ กลายเป็นอุปสรรคในการเข้าขอความช่วยเหลือและการให้การดูแลช่วยชีวิต การที่ผู้เสียหายจะยอมเข้ารับบริการการคุ้มครองและช่วยเหลือเองนั้น บริการดังกล่าวจะต้องมีความปลอดภัย สามารถเก็บความลับ ไม่แบ่งแยกกีดกันและไม่เลือกปฏิบัติ เคารพหลักการเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก และใช้แนวทางที่เน้นผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลาง ให้เด็กมีสิทธิ์ในการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมาย และให้สตรีมีสิทธิ์ในการตัดสินใจอย่างอิสระในเรื่องการเข้ารับการดูแล²² สำหรับสตรีและเด็กที่ต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติซ้ำซ้อนด้วยเหตุจากความพิการ สถานะความสัมพันธ์และการมีภาระหน้าที่เป็นผู้ดูแล สถานะการถือสัญชาติและการโยกย้ายถิ่นฐาน และการนับถือศาสนา ชาติพันธุ์ หรือการเป็นสมาชิกพรรคการเมือง พวกเขาต้องเผชิญกับอุปสรรคในการเข้าถึงที่ยังมีความท้าทายมากขึ้น

ภัยพิบัติและเหตุฉุกเฉิน สตรีและเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีความพิการ มีแนวโน้มที่จะมีความเสี่ยงสูงต่อการต้องเผชิญกับความรุนแรงและการแสวงหาผลประโยชน์ในระหว่างเกิดภัยพิบัติและสถานการณ์ฉุกเฉินอื่น ๆ และในช่วงฟื้นฟูหลังจากนั้นสักพัก และนี่ก็เป็นประเด็นที่เราต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ๆ ในการตอบสนองในกรณีฉุกเฉิน²³

17 อังแล้ว

18 Kidman, R. (2016). Child Marriage and Intimate Partner Violence: A comparative study of 34 countries. *International Journal of Epidemiology*, vol. 46, no. 2, pp. 662–675

19 Women's Refugee Commission (2014). *I'm Here: Adolescent Girls in Emergencies: Approach and Tools for Improved Response*. Women's Refugee Commission and USAID.

20 UNFPA. (2009). *Adolescent Sexual and Reproductive Health Toolkit for Humanitarian Settings. A Companion to the Inter-Agency Field Manual on Reproductive Health in Humanitarian Settings*. New York: UNFPA and Save The Children. September 2009. https://www.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/UNFPA_ASRHtoolkit_english.pdf.

21 United Nations Children's Fund (UNICEF) East Asia and the Pacific Regional Office, United Nations Population Fund (UNFPA) Asia and the Pacific Regional Office, and UN Women Asia and the Pacific Regional Office (2021). *Ending Violence against Women and Children in Asia and the Pacific: Opportunities and Challenges for Collaborative and Integrative Approaches*. Bangkok: UNICEF, UNFPA and UN Women.

22 UNFPA. *The Inter-Agency Minimum Standards for Gender-Based Violence in Emergencies Programming*. (2019). New York: International Rescue Committee, UNFPA. <https://www.unfpa.org/minimum-standards>.

23 Bhalla, Priyanka (2019). *The responsibility to prevent and respond to sexual and gender-based violence in disasters and crises*. International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies. <https://www.preventionweb.net/publication/responsibility-prevent-and-respond-sexual-and-gender-based-violence-disasters-and>.

5. การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์อย่างมีคุณภาพ

หลักการและแนวทางพื้นฐานที่สนับสนุนการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์อย่างมีคุณภาพในการช่วยเหลือสตรีและเด็กที่เผชิญความรุนแรง ได้แก่ การใช้แนวทางสังคมสงเคราะห์เชิงส่งเสริม ป้องกัน และตอบสนอง ซึ่งต้องให้บริการโดยบุคลากรมืออาชีพ ดังที่กำหนดไว้ในแผนที่นำทางอาเซียน การปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ยังต้องสอดคล้องตามคำแนะนำในชุดบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง (Essential Services Package for Women and Girls Subject to Violence) ซึ่งทำให้สามารถประสานงาน และเข้าถึงชุดบริการหลายภาคส่วนที่จำเป็นและมีคุณภาพสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ผ่านประสบการณ์ความรุนแรงด้วยเหตุจากเพศสภาพได้ การรับรองว่ามีบริการที่จำเป็นเพียงพอ เช่น การรักษาพยาบาล การให้คำปรึกษา การสนับสนุนทางกฎหมาย การให้ที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย และการให้โอกาสในการสร้างรายได้ นักสังคมสงเคราะห์จะสามารถให้บริการคุณภาพสูงที่ครอบคลุมและสามารถช่วยเหลือผู้รอดชีวิตให้ฟื้นตัวและมีพลังในการดำรงชีวิตต่อไปได้ในระยะยาว

5.1 แนวทางและหลักการสำคัญในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กับสตรีและเด็กที่ต้องเผชิญกับความรุนแรง

หลักการใช้สิทธิเป็นฐาน: สิทธิของผู้หญิงและเด็กในการใช้ชีวิตโดยปราศจากความรุนแรงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง การส่งมอบบริการจำเป็นที่มีคุณภาพดีต้องเน้นเรื่องการเคารพสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะในการตอบสนองกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง แนวทางดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าประเทศสมาชิกอาเซียนมีความรับผิดชอบหลักในการส่งเสริมสิทธิสตรีและเด็กหญิง ซึ่งรวมถึง สิทธิในการดำรงชีวิตโดยปราศจากความรุนแรงและความหวาดกลัว หลักการด้านสิทธิมนุษยชนเรียกร้องให้มีบริการที่ให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้หญิงและเด็กหญิง และปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กหญิงโดยให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรี คำนึงถึงประเด็นที่ละเอียดอ่อน พร้อมทั้งเรียกร้องให้มีมาตรฐานที่บรรลุสูงสุด – บริการที่มีคุณภาพที่ดี มีพร้อม เข้าถึงได้ และเป็นที่ยอมรับของผู้หญิงและเด็กหญิง

หลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก มาตรา 3 วรรค 1 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) ให้สิทธิแก่เด็กในการได้รับประโยชน์สูงสุด (CRC) โดยเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงเป็นลำดับแรกในทุก การกระทำที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของเด็ก²⁴

ความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็ก มาตรา 5 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเสนอแนวคิดที่ว่าเด็กควรใช้สิทธิของตนเมื่อมีความสามารถที่จะทำเช่นนั้นได้ รัฐควรคำนึงถึงสิทธิในข้อนี้ในการกำหนดอายุขั้นต่ำในเรื่องต่าง ๆ การเข้าใจความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็กเป็นพื้นฐานที่นำมาใช้ในการประเมินวุฒิภาวะและความสามารถของเด็กในการตัดสินใจ ซึ่งจะช่วยให้ นักสังคมสงเคราะห์สามารถเสนอให้ความคุ้มครองเด็กจากอันตรายได้อย่างเต็มที่โดยที่เด็กยังคงมีสิทธิในการตัดสินใจด้วยตัวเอง และมีเสรีภาพในการแสดงออก

แนวทางที่คำนึงถึงความละเอียดอ่อนทางเพศสภาพ: ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศสภาพและการเลือกปฏิบัติเป็นทั้งรากเหง้าและผลลัพธ์ของความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ดังนั้นบริการต่าง ๆ พึงจะต้องสร้างความเชื่อมั่นว่ามีกระบวนการนโยบายและการปฏิบัติที่ตอบสนองและละเอียดอ่อนต่อเพศสภาพ และจะต้องสร้างความเชื่อมั่นได้ว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงเป็นการกระทำที่ให้อภัยไม่ได้ และไม่อาจยอมทนหรือยอมให้กระทำต่อไปได้

24 <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2015/12/essential-services-package-for-women-and-girls-subject-to-violence>

25 Committee on the Rights of the Child (2013). General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para 1). https://www2.ohchr.org/english/bodies/crc/docs/gc/crc_c_gc_14_eng.pdf.

แนวทางที่ครอบคลุมด้านความพิการ: ผู้หญิงและเด็กที่มีความพิการต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติและความไม่เท่าเทียมอย่างซ้ำซ้อน ไม่เพียงด้วยเหตุแห่งอัตลักษณ์ในฐานะผู้หญิงและ/หรือเด็ก แต่ยังด้วยเหตุแห่งความพิการของเขาดังนั้น งานสังคมสงเคราะห์ ที่มีไว้ให้บริการจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้หญิงและเด็กที่มีความพิการ เช่น มีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อแก่ผู้พิการ มีบริการภาษามือและอุปกรณ์ช่วยเหลือเสริม ใช้แนวทางที่ต่างออกไปสำหรับผู้หญิงและเด็กที่มีความพิการทางสติปัญญา ใช้แนวทางที่คำนึงถึงความละเอียดอ่อนด้านสุขภาพจิต และที่สำคัญที่สุดคือต้องมีสภาพแวดล้อมที่ให้ความรู้สึกปลอดภัย ไม่มีการเลือกปฏิบัติ ไม่มีการดูหมิ่น ละเลยทอดทิ้ง และไม่ด่วนสรุปหรือแสดงอคติต่อคนกลุ่มนี้ในการให้บริการ

ผู้รอดชีวิตจาก VAW และ VAC ทุกคนควรมีสิทธิในการปฏิเสธการให้บริการ หรือตัดสินใจว่าควรรับบริการใด และควรแจ้งความเรื่องประสบการณ์ความรุนแรงเมื่อใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุและความสามารถของพวกเขา พวกเขาควรได้รับข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่มีอยู่ทั้งหมดและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการรับบริการเหล่านั้น

การส่งต่อบริการควรทำเมื่อผู้ให้บริการได้รับความยินยอมจากผู้รอดชีวิตแล้วเท่านั้นเช่นเดียวกัน เช่นเดียวกัน ในการแชร์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้รอดชีวิต ผู้ให้บริการต้องได้รับความยินยอมจากผู้รอดชีวิตแล้วเท่านั้น²⁶ มาตรา 12 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของคนพิการ (CRPD) กล่าวถึงการยอมรับอย่างเท่าเทียมกันเบื้องต้นว่ากฎหมายและยืนยันว่าคนพิการอุปโภคความสามารถทางกฎหมายในทุกด้านของการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น มาตรการปกป้องใด ๆ จะต้องสะท้อนถึงเจตจำนงและความชอบของบุคคลและเป็นสัดส่วนตามสมควร²⁷ สำหรับผู้หญิงและเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหรือทางจิต และ/หรือความพิการอื่น ๆ ที่ไม่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองหรือต้องการความช่วยเหลือในการตัดสินใจ ผู้ให้บริการจะต้องให้ความช่วยเหลือในการตัดสินใจเพื่อประโยชน์ของบุคคลนั้นและเพื่อบุคคลนั้นเท่านั้น และจะต้องให้ความช่วยเหลือตามข้อตกลงของครอบครัว ผู้ดูแลหรือเพื่อนที่ไว้วางใจได้และผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง

แนวทางที่เน้นผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง: แนวทางที่เน้นผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลางเป็นการนำสิทธิ ความต้องการ และความปรารถนาของผู้หญิง และเด็กหญิงเป็นศูนย์กลางในการให้บริการ โดยพิจารณาถึงความต้องการที่หลากหลายของผู้เสียหายและผู้รอดชีวิต, ความเสี่ยงและความเปราะบางต่าง ๆ, ผลกระทบต่อการตัดสินใจและสิ่งที่เลือกกระทำ และรับรองว่าบริการจะมีการออกแบบตามความต้องการและตอบสนองความประสงค์ของผู้หญิงและเด็กหญิงแต่ละคน บริการต่าง ๆ ควรรายงานตามความปรารถนาของเธอ²⁸ "แนวทางที่เน้นผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต่อสตรีเป็นศูนย์กลางคือการพยายามเพิ่มพลังอำนาจให้กับผู้รอดชีวิต โดยให้ความสำคัญกับสิทธิ ความต้องการ และความปรารถนาของเธอเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิทธิในความปลอดภัย การรักษาความลับ การตัดสินใจด้วยตนเอง และการไม่ถูกเลือกปฏิบัติ หมายถึง การทำให้เชื่อมั่นได้ว่าผู้รอดชีวิตสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม เข้าถึงได้ ดังนี้: (i) บริการสุขภาพ (ii) การสนับสนุนด้านจิตวิทยาและสังคม (iii) ความมั่นคงและ (iv) บริการด้านกฎหมาย"²⁹ แนวทางนี้ตระหนักว่าความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กและผู้ใหญ่ที่รอดชีวิตจากความรุนแรงมีความเชื่อมโยงกันอย่างแยกไม่ออก และเด็กและผู้ใหญ่ที่รอดชีวิตจะมีความปลอดภัยมากขึ้นและมีคุณภาพชีวิตโดยรวมที่ดีขึ้น เมื่อมีการวางแผนการดำเนินงานร่วมกันกับพวกเขาและมีการนำมุมมองของพวกเขาเข้ามาในแผนการดำเนินงาน³⁰

ด้วยเหตุนี้ การบริการจะต้องตอบสนองต่อสถานะและประสบการณ์ชีวิตของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตแต่ละคน โดยคำนึงถึงอายุ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม เชื้อชาติ และภาษา โดยยึดหลักความปลอดภัยและการไม่เลือกปฏิบัติ บริการนั้นจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกกับความปลอดภัยและความมั่นคงของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิต และหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดอันตรายอื่นใด ผู้รอดชีวิตทุกคนมีสิทธิได้รับการปฏิบัติแบบเดียวกันและสามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน

26 UN Women, UNFPA, UNDP, WHO and UNODC (2015). Essential Services Package for Women and Girls Subject to Violence. <https://www.unfpa.org/resources/essential-services-package-women-and-girls-subject-violence-module-1#:~:text=The%20Essential%20Services%20Package%20is,services%2C%20police%20and%20justice%20sectors> please also see the UN Women website which contains translations into various languages from the region: <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2015/12/essential-services-package-for-women-and-girls-subject-to-violence>.

27 Plain text version of General Comment No.1 (2014), Article 12: Equal recognition before the law https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/TreatyBodyExternal/Download.aspx?symbolno=CRPD/C/GC/1%20Plain%20English%20version&Lang=en.

28 UN Women, UNFPA, UNDP, WHO and UNODC (2015). Essential Services Package for Women and Girls Subject to Violence.

29 UN Women, 3 July 2013, Survivor-centered approach. <http://www.endvawnow.org/en/articles/1499-survivor-centred->.

30 See for example, Guiding Principles of the Adult & Child Survivor-Centered Approach for Addressing Domestic Violence. (2019). <https://www.readkong.com/page/adult-child-survivor-centered-approach-for-addressing-6817106>.

5.2 การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ประเภทหลัก

5.2.1 งานสังคมสงเคราะห์เชิงส่งเสริม

งานสังคมสงเคราะห์เชิงส่งเสริมเป็นงานสังคมสงเคราะห์ที่ใช้แนวทางเชิงรุกโดยมุ่งเน้นการส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของบุคคลและชุมชน เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาทางสังคม งานสังคมสงเคราะห์เชิงส่งเสริมเป็นการประสานงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เพื่อให้ระบบงานสังคมสงเคราะห์แข็งแกร่ง เช่น การส่งเสริมและพัฒนารอบกฎหมายและนโยบาย การจัดทำงบประมาณ การสร้างสถาบัน (institutional architecture) การจัดโครงสร้างบริการและการประสานงาน และวางกรอบการกำกับดูแลและ กระบวนการสำหรับงานบริการสังคมที่เป็นการป้องกันและตอบสนองต่อความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก แนวทางนี้ยังต้องมีการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงทั้งสังคม โดยทุกคนมีส่วนร่วมในบริบทชีวิตประจำวัน เช่น การจัดโครงการในโรงเรียนและสถานที่ทำงานที่เน้นเรื่องการให้เกียรติและเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ และเพิ่มความตระหนักรู้ถึงผลที่ตามมาของการใช้ความรุนแรง

5.2.2 งานสังคมสงเคราะห์เชิงป้องกัน

งานสังคมสงเคราะห์เชิงป้องกันในบริบทของความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก คือ การระบุและจัดการกับสาเหตุเบื้องหลังและปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดความรุนแรงดังกล่าว โดยมีเป้าหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นตั้งแต่ต้น รวมทั้งทำการป้องกันการเกิดผลกระทบของความรุนแรงและวงจรของความรุนแรงด้วย ทั้งนี้ต้องมีการวางโปรแกรมการป้องกันให้มีความละเอียดอ่อนต่อเด็กและเพศสภาพที่ปรับเปลี่ยนไป การดำเนินการควรอยู่บนฐานของข้อมูลที่ได้มาจากแบบจำลองทางสังคมนิเวศวิทยา โดยต้องเข้าใจความต้องการ ปัจจัยความเสี่ยงและการปกป้องในบริบทของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ความสัมพันธ์ในวงกว้างขึ้น ชุมชน และปัจจัยทางสังคม โดยงานสังคมสงเคราะห์เชิงป้องกันในบริบทนี้อาจรวมถึง:

- การระบุและจัดการกับบรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรมเชิงลบที่ยอมรับความรุนแรง ความไม่เท่าเทียมทางเพศ และความไม่สมดุลของอำนาจที่มีมายืดเยื้อยาวนาน การตีตราและเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ และที่ทำให้การรายงานและการแทรกแซงเพื่อหยุดความรุนแรงทำได้ยากจำกัด;³²
- การออกแบบและดำเนินโครงการการเลี้ยงดูบุตรที่สนับสนุนให้ผู้ปกครองและผู้ดูแลกระชับความสัมพันธ์กับบุตรหลานของตน และส่งเสริมพัฒนาการเด็กเชิงบวกโดยใช้นโยบายเชิงบวกที่ไม่ใช้ความรุนแรงเท่านั้น และส่งเสริมแนวทาง ที่คำนึงถึงความพิการ;
- การระบุปัญหาพัฒนาการและทำการแทรกแซงตั้งแต่นั้น ๆ
- วางแผนเส้นทางการส่งต่อไปยังหน่วยงานด้านสิทธิประโยชน์ บริการด้านสุขภาพ การศึกษา และการคุ้มครองทางสังคม
- ทำงานร่วมกับผู้มีบทบาทอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลในชุมชนและสังคม รวมถึง ผู้นำทางความคิดและ/หรือผู้นำศาสนา
- การเสริมสร้างขีดความสามารถของเด็กและสตรี รวมถึงเด็กและสตรีผู้พิการในการป้องกันความรุนแรง
- ออกแบบและใช้กลยุทธ์การสื่อสารบนสื่อมวลชนที่ผู้หญิงและเด็กที่มีความพิการสามารถเข้าถึงได้ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวก เช่น การเลี้ยงดูบุตรเชิงบวก เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก

การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เชิงป้องกันอาศัยการทำโครงการหนุนเสริมตามข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์ที่นำร่องดำเนินการในพื้นที่ ซึ่งควรผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้าน VAC และ VAW และปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม ประเมินผล และขยายโครงการ หากพบว่ามีประสิทธิภาพ

31 World Health Organization (WHO) (2019). Respect Women: Preventing Violence against Women. Geneva: WHO. Center for Disease Control: The Social-Ecological Model: A Framework for Prevention <https://www.cdc.gov/violenceprevention/about/social-ecologicalmodel.html>.

32 Kenny, L, Cislighi, B, et. Al. (2019). Addressing Social Norms at the VAC/VAW Intersection Learning Group on Social Norms and Gender-related Harmful Practices Convened by the Gender, Violence and Health Centre of the Long School of Hygiene and Tropical Medicine (LSHTM). https://prevention-collaborative.org/wp-content/uploads/2021/08/LearningGroup_2019_social_norms_vawvac_report.pdf.

อย่างน้อยที่สุด มาตรการแทรกแซงเพื่อป้องกัน VAW และ VAC ควรส่งเสริมกัน โดยทำการประสานงาน แร่ข้อมูลและประสบการณ์ระหว่างโครงการป้องกัน VAW และ VAC ในกรณีทำได้และเหมาะสม อาจมีการปรับใช้หรือบูรณาการมาตรการป้องกัน VAW และ VAC เข้าด้วยกันเพื่อจัดการกับความรุนแรงทั้งสองรูปแบบ อย่างไรก็ตาม การทำเช่นนี้อาจเป็นไปได้หรือไม่ได้เสมอไป ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของการแทรกแซง โครงการริเริ่มเพื่อการป้องกันเบื้องต้นในท้องถิ่นควรเป็นการส่งเสริมและต่อยอดจากโครงการริเริ่มด้านการป้องกันและการศึกษาที่ทำในระดับประชากรทั้งประเทศ

มาตรการป้องกันที่สำคัญตามหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นการป้องกันความรุนแรงทั้งต่อสตรีและเด็กได้แก่:

- โครงการป้องกันความรุนแรงในโรงเรียน ซึ่งใช้แนวทางการพัฒนาทั้งระบบการศึกษาหรือทั้งระบบโรงเรียน;³³
- บูรณาการโครงการการป้องกัน VAW และ VAC เข้ากับโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัยและการเลี้ยงดูบุตร;³⁴
- โครงการคุ้มครองทางสังคมที่สามารถจัดการกับประเด็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจและพลวัตของอำนาจ/เพศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยลดความเครียดภายในครอบครัวที่อาจกระตุ้นให้เกิดการกระทำรุนแรงต่อทั้งผู้หญิงและเด็ก³⁵

โครงการริเริ่มเพื่อการป้องกันเบื้องต้นควรพยายามให้ผู้ชายและเด็กชายเข้ามีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ โดยทำการสอบถามและทำหยาบมมองและบรรเทาหลักฐานทางสังคมเรื่องความเป็นชายที่ไม่ถือสาความไม่เท่าเทียมทางเพศและการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศสภาพต่อสตรีและเด็กเพื่อช่วยให้พวกเขาพัฒนาวิธีคิด การพูดและการแสดงออกเสียใหม่³⁶

5.2.3 งานสังคมสงเคราะห์เชิงตอบสนอง

งานสังคมสงเคราะห์เชิงตอบสนองคือการเตรียมบริการเพื่อให้การคุ้มครองและช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง เช่น ทำการจัดการรายกรณี ให้การสนับสนุนทางจิตสังคม และทำการส่งต่อไปยังบริการทางการแพทย์เพื่อช่วยชีวิต

เนื่องจาก VAW และ VAC ก่อให้เกิดผลกระทบร้ายแรงทั้งทางกาย อารมณ์ และสังคม และมักต้องอาศัยข้อมูลและการดูแลจากผู้ให้บริการหลายราย ดังนั้นการจัดการรายกรณี (Case Management) จึงกลายเป็นส่วนสำคัญในการตอบสนอง การจัดการ VAW และ VAC รายกรณี เป็นวิธีการจัดโครงสร้างในการให้ความช่วยเหลือ

ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตโดยมีการแจ้งทางเลือกทั้งหมดที่มีอยู่ให้แก่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตแต่ละราย

และมีการประสานงานเพื่อระบุและติดตามผลปัญหา ที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตเผชิญอยู่ และให้การสนับสนุนทางอารมณ์ แก่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตตลอดกระบวนการ

การจัดการรายกรณียังกลายเป็นจุดที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจะเข้าสู่การรับความช่วยเหลือจากภาวะวิกฤติและการสนับสนุนด้านจิตสังคมในระยะยาวด้วย³⁷

33 Gevers, A., and K. Taylor (2018). Promising strides toward ending violence against women and girls in the Asia and the Pacific region: Results from Partners for Prevention pilot interventions in four countries. Bangkok: Partners for Prevention. <https://www.aidsdatahub.org/sites/default/files/resource/p4p-promising-strides-toward-ending-vaawg-asia-pacific-region-2018.pdf>.

34 Coore Desai, C., J. A. Reece and S. Shakespeare-Pellington (2017). The prevention of violence in childhood through parenting programs: a global review. *Psychology, Health & Medicine*, vo. 22, no. 1, pp.166-186.

35 UNICEF Innocenti. (2021). Webinar: Intersections between Violence Against Children and Women – Prevention and Response: Identifying Evidence Gaps and Opportunities for Collaboration. <https://www.youtube.com/watch?v=OiXGBPj5IFU>.

36 Commonwealth of Australia (Department of Social Services). (2022). National Plan to End Violence against Women and Children 2022-2032. <https://www.dss.gov.au/the-national-plan-to-end-violence-against-women-and-children/the-national-plan-to-end-violence-against-women-and-children-2022-2032>.

37 Interagency Gender-Based Violence Case Management Guidelines. Providing Care and Case Management Services To Gender-Based Violence Survivors In Humanitarian Settings. First Edition. 2017.

รูปแบบการจัดการกรณีงานสังคมสงเคราะห์ด้าน VAW และ VAC จะแตกต่างกันไป โดยมีตั้งแต่แบบแยกกันและมีการทำงานร่วมกันจากน้อยไป就多

แนวทางแบบบูรณาการนั้นครอบคลุมแนวทางการให้บริการที่หลากหลายตั้งแต่การประสานงานบริการระหว่างหน่วยงานไปจนถึงการทำงานร่วมกันของทีมจัดการกรณี VAW-VAC

บริการการจัดการกรณี VAW และ VAC คือการที่นักสังคมสงเคราะห์หรือผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ ทำงานร่วมกับผู้เสียหายเพื่อประเมินความต้องการ จัดเตรียมและประสานงานบริการ ตลอดจนช่วยแก้ต่างแทนพวกเขา³⁸ และที่สำคัญที่สุด งานสังคมสงเคราะห์เชิงตอบสนองจะต้องทำการประเมินความเสี่ยงตามหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนามาตรการแทรกแซงที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับสตรีและเด็ก

ตัวอย่างแนวทางการให้บริการ

<p>อินโดนีเซีย</p> <p>ศูนย์บริการสตรีและเด็กแบบบูรณาการระดับจังหวัดและระดับเขต ของอินโดนีเซีย ซึ่งมีเจ้าหน้าที่จัดการกรณีคุ้มครองเด็กและเสริมพลังสตรีให้บริการโดยตรงในโครงการช่วยเหลือทางสังคมในการเสริมสร้างศักยภาพเด็กและสตรีเพื่อลดความรุนแรงในครอบครัว</p>	<p>เวียดนาม</p> <p>กระทรวงแรงงาน แผนกคนพิการและช่วยเหลือสังคมของเวียดนามในระดับจังหวัด เขต และวอร์ด มีนักสังคมสงเคราะห์และ/หรือผู้จัดการรายกรณีทำหน้าที่รับผิดชอบด้านสวัสดิการสังคม</p>
---	--

การประสานงานระหว่างบริการต่าง ๆ จะต้องยึดหลักการแชร์ข้อมูลอย่างปลอดภัยและมีจริยธรรม ซึ่งยังมีความสำคัญในกรณีเกิดเหตุร่วมที่ทั้งเด็กและแม่ต้องเผชิญกับความรุนแรง

5.2.4 งานสังคมสงเคราะห์ที่มุ่งเน้นการฟื้นฟู

งานสังคมสงเคราะห์เพื่อการฟื้นฟูและเยียวยาเป็นการจัดการกับผลกระทบในระยะสั้น ระยะยาว และตลอดชีวิตที่มีเหตุมาจากความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก เป็นการทำงานต่อจากงานตอบสนองเบื้องต้นที่เน้นจัดการประเด็นความเสี่ยงและความปลอดภัย และมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริม ให้ผู้เสียหายฟื้นตัวจากผลกระทบทางการเงิน สังคม จิตวิทยา อารมณ์ และกายภาพที่มีเหตุมาจากความรุนแรง บริการฟื้นฟู ควรคำนึงถึงความบอบช้ำทางจิตใจ เน้นผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นไปที่การเติบโตภายหลังการเผชิญเหตุการณ์สะเทือนใจ และปรับให้เหมาะสมกับความต้องการที่แตกต่างกันของผู้หญิงและเด็ก³⁹

งานสังคมสงเคราะห์ที่มุ่งเน้นการฟื้นฟูจะตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้รอดชีวิตแต่ละรายโดยคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะตัวของพวกเขา อันได้แก่อายุ สัญชาติ ชาติพันธุ์ ศาสนา สถานะการย้ายถิ่นฐาน และความพิการ

5.3 การสร้างความสมดุลระหว่างการบูรณาการและความเชี่ยวชาญบริการงานสังคมสงเคราะห์ด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (VAW and VAC)

แม้ว่าการบูรณาการและการประสานงานบริการจะเป็นเป้าหมายสำคัญ แต่ก็ไม่ควรทำให้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางลดลงหรือลดโอกาสที่ผู้เสียหายจะได้เข้าถึงรูปแบบบริการเฉพาะทางที่เขาต้องการและปรารถนา บริการ VAW และ VAC ควรพยายามรักษาความเชี่ยวชาญและการปฏิบัติตามหลักการและแนวทางที่เกี่ยวข้อง ขณะเดียวกันก็ต้องรับรองได้ว่าการประสานงานการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพด้วย เมื่อมีการบูรณาการก็ควรมีการตรวจติดตามและบรรเทาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับ และการเปลี่ยนแปลงความต้องการ เพื่อหลีกเลี่ยงการต้องลดคุณภาพและความสามารถในการให้บริการ

38 Global Social Service Workforce Alliance, 2018.

39 Commonwealth of Australia (Department of Social Services). (2022). National Plan to End Violence against Women and Children 2022-2032.

บริการงานสังคมสงเคราะห์ VAW และ VAC ที่มีการประสานงานเป็นอย่างดีต้องทราบได้ว่าผู้ให้บริการใดมีความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้านอะไรบ้าง นักสังคมสงเคราะห์ควรเข้าใจแนวทางที่ต่าง ๆ กันที่จะนำมาใช้กับผู้รอดชีวิตวัยเด็ก วัยรุ่น และที่เป็นผู้ใหญ่ และผู้ทุพพลภาพ รวมทั้งแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและการรักษาความลับของผู้รับบริการด้วย⁴⁰

การใช้แนวทางการประสานงานและบูรณาการที่เน้นผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลางจะเป็นประโยชน์ "ระบบบริการที่มีผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลาง ต้องมีการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำเพื่อรับรองคุณภาพและความคงเส้นคงวา ภายใต้แนวทางระบบบริการที่มีผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลาง ผู้ให้บริการต่าง ๆ จะต้องรู้จักกันดีและมีการกำหนดเส้นทางการส่งต่อไว้อย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยรักษาความลับของผู้เสียหาย-ผู้รอดชีวิต เอาไว้ได้และพวกเขาจะไม่ต้องเล่าเรื่องราวของตนซ้ำ ๆ ระบบบริการที่เน้นผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลางนั้นทำงานรวดเร็วทันการณ ปลอดภัย ครอบคลุม ปรับแต่งและเข้าถึงได้ และให้บริการเฉพาะทางแบบบูรณาการที่ย้ำความจำเป็นในการทำงานร่วมกัน เพื่อยุติความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศสภาพ"⁴¹

คำแนะนำในการทำงานร่วมกับเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ที่รอดชีวิต⁴²

	เด็กผู้รอดชีวิต	เด็กสาววัยรุ่น ผู้รอดชีวิต	สตรีผู้รอดชีวิต
การตัดสินใจ	<p>ให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ</p> <p>เด็กมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของพวกเขา โดยระดับของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจควรเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของเด็ก</p> <p>ผู้ให้บริการควรทำงานกับเด็กในลักษณะที่โปร่งใส อย่างไม่ให้เกียรติที่สุด</p> <p>แม้ว่าเมื่อคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดแล้วจะไม่สามารถปฏิบัติตามความปรารถนาของเด็กได้ก็ตาม</p>	<p>เคารพในความสามารถในการตัดสินใจที่พัฒนาตามวัยของเด็ก</p> <p>ผู้ให้บริการควรให้น้ำหนักความเห็นของวัยรุ่นตามอายุที่เพิ่มขึ้น และตระหนักว่าวัยรุ่นที่มีอายุมากขึ้นบางคนอาจมีความสามารถในการให้ความยินยอมได้หากได้รับการบอกกล่าว</p> <p>ผู้ให้บริการควรให้เด็กหญิงผู้รอดชีวิตได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในทุกกรณี และให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับเธอในเรื่องการให้การดูแลแก่เธอ</p>	<p>การเสริมพลังของผู้รอดชีวิตด้วยการเคารพสิทธิและให้อำนาจเธอในการตัดสินใจ</p> <p>ประสบการณ์หลักของผู้เผชิญความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศคือการไร้อำนาจ ดังนั้นการเสริมพลังจึงเป็นหัวใจหลักของการฟื้นตัวของผู้รอดชีวิตในการจัดการกรณี ผู้ให้บริการจะต้องพยายามคืนอำนาจและการควบคุมกลับคืนให้กับผู้รอดชีวิต</p> <p>การเคารพสิทธิและอำนาจในการตัดสินใจของผู้รอดชีวิตสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงได้ แม้จะดูมองว่าเป็น 'ความผิดพลาด' เพราะมันเป็นการให้พลังอำนาจกลับคืนแก่เธอ</p>

ในกระบวนการตัดสินใจ ควรพิจารณาและหาทางจัดการอย่างเหมาะสมตามสภาพความพิการของบุคคลหรือผู้รอดชีวิต

40 Interagency Gender-Based Violence Case Management Guidelines. Providing Care and Case Management Services To Gender-Based Violence Survivors In Humanitarian Settings. First Edition. 2017.
 41 Commonwealth of Australia (Department of Social Services). (2022). National Plan to End Violence against Women and Children 2022-2032.
 42 Adapted from International Rescue Committee. Gender Based Violence Blended Curriculum <https://qbvresponders.org/qbv-blended-curriculum/>.

	เด็กผู้รอดชีวิต	เด็กสาววัยรุ่นผู้รอดชีวิต	สตรีผู้รอดชีวิต
การรักษาความลับ:	<p>รับรองการรักษาความลับตามเหมาะสม ในบางบริบท</p> <p>การแจ้งความปัญหาการคุ้มครองเด็กเป็นข้อปฏิบัติภาคบังคับ - ด้วยอายุ</p> <p>ความสามารถในการพัฒนาและจุดยืนในสังคมของเด็ก</p> <p>พวกเขาอีกไม่สามารถขอความช่วยเหลือด้วยตนเองได้ในการดำเนินการในนามของเด็ก ควรถือผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นหลักเสมอ รวมถึงในบริบทของกฎหมายที่บังคับให้แจ้งความด้วย</p>	<p>ให้ความเชื่อมั่นและรักษาความลับ</p> <p>เคารพสิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเองและประเมินผลของการกระทำทั้งเชิงบวกและเชิงลบร่วมกับวัยรุ่นผู้รอดชีวิต</p> <p>เพื่อให้สามารถเลือกการกระทำที่เป็นอันตรายน้อยที่สุด (ให้ผู้ดูแลเข้ามีส่วนร่วมตามเหมาะสม)</p>	<p>รักษาความลับ</p> <p>เคารพสิทธิในการตัดสินใจของผู้รอดชีวิต เช่น การยินยอมให้ผู้ใดทราบสถานการณ์ ความต้องการ และแผนการดูแลตัวเอง</p> <p>ไม่แนะนำให้แจ้งความตามกฎหมายในกรณีความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ</p> <p>เนื่องจากมีรูปแบบเหมือนการบังคับควบคุมผู้รอดชีวิต</p> <p>แจกเช่นเดียวกับในความสัมพันธ์ที่มีการใช้ความรุนแรงและสร้างความเสี่ยงที่จะทำร้ายผู้รอดชีวิตมากขึ้น</p>

กรอบการทำงานร่วมในการทำความเข้าใจความทับซ้อนของ VAW และ VAC สามารถช่วยให้การบริการมีการสอดประสานกันได้ดีขึ้นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกิดเหตุความรุนแรงโดยคู่ครองร่วมกับการทารุณกรรมเด็ก ควรจัดให้มีแนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับพลวัตของ IPV เช่น วิธีการตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อเด็กที่ต้องเผชิญความเสี่ยงที่จะถูกทำร้ายภายในบ้าน โดยพยายามไม่แยกเด็กออกจากพ่อแม่ที่ไม่ทำร้ายเด็กในกรณีที่ทำได้⁴³ พลวัตประการหนึ่งของ IPV คือการใช้เด็ก เป็นเครื่องมือในการข่มขู่ ข่มขู่ และควบคุมผู้เป็นแม่ เช่น การบ่อนทำลายความสัมพันธ์ระหว่างเธอและลูก ๆ การขู่ว่าจะพรากลูกจากเธอหากเธอหนีไป การทำร้ายลูกเพื่อ 'แก้แค้น' เธอ หรือใช้ให้ลูกไปส่งข้อความข่มขู่หรือหาข้อมูลหรือช่วยลูกให้เกลียดแม่ เพื่อควบคุมการกระทำของแม่⁴⁴ ในทางกลับกัน สิ่งที่ควรทำคือ พยายามให้คิดว่าความสัมพันธ์แม่-ลูกเป็นที่พึงพอใจให้รู้สึกปลอดภัยและเป็นสุขและเป็นหนทางสู่การฟื้นตัวจากการถูกกระทำรุนแรง⁴⁵

ควรพยายามส่งเสริมทัศนคติและแนวปฏิบัติที่คำนึงถึงเด็กและผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลางในหมุ่กันสังคมสงเคราะห์กรณี VAW และ VAC การตีตราที่พบเห็นได้โดยทั่วไปและเป็นเหตุให้เด็กและผู้ใหญ่ที่รอดชีวิตจากความรุนแรงร่วมไม่แสวงหาความช่วยเหลือได้แก่ การที่แม่ถูกบีบให้ต้องอยู่ร่วมกับคู่ครองที่กระทำทารุณต่อเธอเพื่อ 'เห็นแก่ลูก'⁴⁶; การกล่าวโทษที่แม่ไม่สามารถ 'ปกป้อง' ลูกได้ ซึ่งนี่เป็นการบิดความผิดไปจากตัวผู้กระทำรุนแรง⁴⁷ ความหงุดหงิดกับการที่ผู้ถูกกระทำไม่มีความสามารถในการ 'ตัดขาด' จากความสัมพันธ์นี้; การมองว่าผู้ชายก็ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในครอบครัวเหมือนกัน (ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความถี่หรือความรุนแรง) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคู่ครองผู้รอดชีวิตใช้ความรุนแรงในเชิงป้องกัน; การมองว่าการที่ผู้รอดชีวิตผ่านประสบการณ์ความรุนแรงเป็นเหตุผลเดียวที่ทำให้บกพร่องในการเลี้ยงดูบุตร

43 อ้างแล้ว

44 อ้างแล้ว

45 อ้างแล้ว

46 Stanley, N. and Humphreys, C. (2006). 'Multi-Agency and Multi-Disciplinary Work: Barriers and Opportunities' in eds.: C. Humphries and N. Stanley. Domestic violence and child protection: Directions for good practice. London; Philadelphia: Jessica Kingsley Publishers.

47 Humphreys, C. (2000). Social work, domestic violence and child protection: Challenging practice. Bristol: Policy Press.

หรือเป็นปัจจัยเสี่ยงที่เด็กจะถูกทารุณกรรม เช่น ผู้รอดชีวิตกลายเป็นผู้ที่สุขภาพจิตไม่ดี ติดสารเสพติด ขาดความมั่นใจในตนเอง ตัดสินใจบกพร่อง เป็นผู้พิการจากการถูกกระทำรุนแรง “ในทางกลับกัน นักสังคมสงเคราะห์ควรมีเข้าใจพัฒนาการเด็กและวัยรุ่น และมีเทคนิคการพัฒนาที่เหมาะสมกับเด็กและวัยรุ่นจะได้สนับสนุนให้เด็กได้ใช้สิทธิและความสามารถในการมีส่วนร่วมตัดสินใจอย่างเต็มที่” **ควรมีการกำหนดเกณฑ์ปฏิบัติในการให้บริการเสริมหรือบริการรวมเพื่อช่วยในการบริการการจัดการกรณีงานสังคมสงเคราะห์กรณี VAW และ VAC มีความสอดคล้องกัน ซึ่งควรรวมถึงกระบวนการส่งต่อด้วย** การมีข้อตกลงที่ชัดเจนจะช่วยเรื่องประสานงาน การทำงานร่วมกัน และทำให้ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงบริการและทรัพยากรได้ทันเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ⁴⁸ ในเกณฑ์วิธีหรือแนวปฏิบัติในการจัดการกรณีความรุนแรงต่อสตรี (VAW) สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ ตำรวจ อัยการ และศาล ควรนำแนวทางที่แตกต่างออกไปมาใช้ในการจัดการกรณีเด็กและวัยรุ่น และเสริมด้วยเกณฑ์ที่ออกแบบมาสำหรับเด็กโดยเฉพาะที่นอกเหนือไปจากเกณฑ์ในการช่วยเหลือผู้หญิงที่เป็นผู้ใหญ่

5.4 ข้อสำคัญที่ควรพิจารณาในการออกแบบและการส่งมอบงานบริการสังคมสงเคราะห์ด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (VAW and VAC)

ข้อสำคัญที่ควรพิจารณาในการออกแบบและการส่งมอบงานบริการสังคมสงเคราะห์ด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก ซึ่งเป็นปัจจัยกำหนดรูปแบบการให้บริการ ได้แก่:

การระบุตัวผู้เสียหาย

การระบุตัวผู้เสียหาย คือ การที่ผู้ให้บริการค้นหาบุคคลที่ต้องการการคุ้มครอง ซึ่งถือเป็นก้าวแรกที่สำคัญในการให้ความคุ้มครองเด็ก เพราะเด็กมักไม่สามารถแสวงหาความช่วยเหลือด้วยตนเองได้⁴⁹ แต่ไม่แนะนำให้ทำการระบุตัวผู้เสียหายในกรณีความรุนแรงต่อสตรี เพราะเป็นการตอกย้ำความรู้สึกไร้อำนาจของผู้รอดชีวิตจากความสัมพันธ์ที่มีการใช้ความรุนแรง และอาจเสี่ยงที่จะถูกผู้กระทำผิดใช้ความรุนแรงตอบโต้⁵⁰ ควรพิจารณาตามแนวทางการจัดการและบริบทว่าจะทำการแจ้งความตามกฎหมายหรือไม่ เพราะในการแจ้งความต้องมีการระบุตัวผู้เสียหาย (ดูด้านล่าง)

การแจ้งความตามกฎหมาย

การแจ้งความคดีการใช้ความรุนแรงกับเด็กต่อตำรวจถือเป็นแนวทางปฏิบัติทั่วไปในการคุ้มครองเด็ก แต่ไม่แนะนำให้ใช้ในการจัดการกับกรณีความรุนแรงต่อสตรี เนื่องจากขัดกับแนวทางที่เน้นผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลางที่มีจุดมุ่งหมายในการให้อำนาจแก่ผู้รอดชีวิตในการเลือกรับบริการที่ตนต้องการ⁵¹ นักสังคมสงเคราะห์ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ที่รอดชีวิตจึงควรทำความเข้าใจกับกระบวนการแจ้งความตามกฎหมาย ทั้งขั้นตอนที่จำเป็น เอกสาร และการให้ข้อมูล เมื่อต้องมีการแจ้งความตามกฎหมาย การรักษาความลับของผู้เสียหายจึงทำได้อย่างจำกัด แม้ว่าข้อมูลจะยังได้รับการคุ้มครอง แต่จะมีการแชร์ข้อมูลกับหน่วยงานและผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ในกรณีที่จำเป็นเพื่อปกป้องผู้รอดชีวิต โดยยึดตามหลัก 'ความจำเป็นในการรู้ข้อมูล' อย่างเคร่งครัด ควรอธิบายข้อจำกัดเหล่านี้ให้รับทราบอย่างชัดเจนก่อนขอความยินยอมในการรับบริการส่งต่อด้วย⁵² เมื่อแจ้งข้อมูลเรื่องการแจ้งความตามกฎหมายแก่สตรีผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงแล้ว เธอสามารถที่จะเลือกไม่รับบริการได้ หากเธอไม่ยินยอมให้แจ้งความเรื่องเหตุที่เธอถูกกระทำรุนแรง

จริยธรรมและการตัดสินใจเชิงจริยธรรม

จริยธรรมและการตัดสินใจเชิงจริยธรรม (รวมถึงจรรยาบรรณวิชาชีพในงานสังคมสงเคราะห์) เป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องพิจารณาในบริบทของ VAW/VAC นักสังคมสงเคราะห์จำเป็นต้องตระหนักและจัดการกับค่านิยมส่วนบุคคล ความลำเอียง การเลือกปฏิบัติ และอคติ ประเด็นด้านจริยธรรม ได้แก่ ความเป็นส่วนตัว การรักษาความลับ ผลประโยชน์ (การกระทำเพื่อประโยชน์สูงสุดของแต่ละบุคคล) ไม่ก่ออันตราย (หลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดอันตราย) ความยินยอม (การขอความยินยอมจากเหยื่อ/ผู้รอดชีวิต) ตามความเหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะและอายุ ก่อนที่จะส่งเรื่องไปยังผู้ให้บริการรายอื่น

48 International Rescue Committee. Gender Based Violence Blended Curriculum

49 อ้างแล้ว

50 UNFPA. The Inter-Agency Minimum Standards for Gender-Based Violence in Emergencies Programming. New York: International Rescue Committee, UNFPA.

51 อ้างแล้ว

52 อ้างแล้ว

หรือแชร์ข้อมูลคดีประเภทใด ๆ) ในการให้บริการควรมีการให้เกียรติ เคารพความเท่าเทียมทางเพศ ใช้แนวทางที่คำนึงถึงความพิการ เคารพการตัดสินใจด้วยตนเอง และไม่เลือกปฏิบัติ การรักษาความลับเป็นสิ่งสำคัญ (ยกเว้นเมื่อต้องมีการแจ้งความตามกฎหมาย ก็จะต้องทำตามหลัก 'ความจำเป็นในการรู้ข้อมูล' อย่างเคร่งครัด) เพราะหากข้อมูลถูกเปิดเผยอย่างไม่เหมาะสม อาจเกิดผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นได้

การประเมิน

ในการประเมิน VAW เราจะประเมินผู้รอดชีวิตเป็นหลัก แต่ในการประเมิน VAC อาจคำนึงถึงมุมมองของผู้ดูแลเด็ก 'ผู้ใหญ่ที่ไวใจได้' คนอื่น ๆ และนักสังคมสงเคราะห์ผู้ดูแลกรณี⁵³ ในกรณีมีข้อกังวลเรื่องการให้ความคุ้มครองเด็กในคดีความรุนแรงโดยคู่ครอง การตั้งผู้รับทราบหลายอื่น ๆ มาเข้าร่วมการประเมินอาจทำให้ผู้รอดชีวิตตกอยู่ในอันตราย โดยอาจยังทำให้ความสัมพันธ์ทางอำนาจ สร้างความเสียหายมากขึ้นไปอีก การที่นักสังคมสงเคราะห์ด้านความรุนแรงต่อสตรี (VAW) และความรุนแรงต่อเด็ก (VAC) มีระเบียบปฏิบัติในการให้บริการร่วมกันและมีการประสานงานที่มีประสิทธิภาพจะช่วยลดความเสี่ยงจากการใช้แนวทางการประเมินที่หลากหลายได้ แนวทางปฏิบัติเพื่อบรรเทาปัญหาหากมีความกังวลว่าจะมีการใช้ความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก รวมถึงการขอความยินยอมจากผู้รอดชีวิตเป็นรายบุคคลและดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ปกครองทีละคนเพื่อให้สามารถพูดได้อย่างเปิดเผยและรู้สึกปลอดภัยที่จะหารือในการประชุมรายกรณี นอกจากนี้ควรเสนอให้ผู้รอดชีวิตได้มีส่วนในการวางแผนความปลอดภัยที่เป็นความลับ การจัดการกรณี การประสานงานกระบวนการส่งต่อ และบริการสนับสนุนทางจิตสังคมอย่างต่อเนื่อง การประเมินกรณี โดยเฉพาะกับเหตุความรุนแรงต่อสตรีและต่อเด็กที่เกิดขึ้นร่วมกัน ไม่ควรมุ่งเน้นเฉพาะการจัดการความเสี่ยงต่อสตรีและ/หรือเด็กในขณะนั้นเท่านั้น แต่ควรคิดรวมไปถึงแผนฟื้นตัวจากบาดแผลทางจิตใจ ของทั้งเด็กและสตรีในระยะยาวด้วย⁵⁵

การประเมินความเสี่ยง

ในการประเมิน ต้องให้เจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมทำการประเมินความเสี่ยงบางเรื่องเพื่อหามาตรการแทรกแซงที่เหมาะสม ทั้งนี้ ควรใช้เครื่องมืออิงหลักฐานในการประเมินความเสี่ยง และควรมีความเข้าใจตัวบ่งชี้ความเสี่ยงในสถานการณ์และบริบทที่แตกต่างกัน เป็นอย่างดี (เช่น การแยกทางจากคู่ครองที่ใช้ความรุนแรงเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ความรุนแรงบานปลาย)⁵⁶

การวางแผนความปลอดภัย

ควรมีการวางแผนความปลอดภัยเพื่อช่วยเหลือผู้รอดชีวิตทุกคน ในกรณีที่ทั้งแม่และเด็กตกอยู่ในความเสี่ยงต่อความรุนแรง ควรจัดทำแผนด้านความปลอดภัยให้ทั้งแม่และลูก ๆ ของเธอด้วยตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ในกรณีความรุนแรงโดยคู่ครอง ผู้วางแผนต้องตระหนักว่าเด็กเป็นปัจจัยที่มีส่วนในความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดูแลทั้งคู่ จึงต้องมีการวางแผนปฏิบัติการเฉพาะที่ตอบสนองต่อสถานะ/ความสามารถด้านพัฒนาการและจิตใจของเด็กเพื่อให้ความคุ้มครองและลดการทำร้ายเด็กควบคู่ไปกับการให้ความปลอดภัยแก่ผู้รอดชีวิตที่เป็นผู้ใหญ่ โดยควรจัดทำแผนร่วมกันและต้องมีการประเมินความเสี่ยง ทักษะด้านความปลอดภัยทั่วไป กลยุทธ์ที่จะใช้ในการเผชิญความรุนแรง และกลยุทธ์ที่จะใช้หากแม่เลือกที่จะแยกทางจากผู้ทำร้ายเธอ⁵⁷

การเยี่ยมบ้าน

การเยี่ยมบ้านเป็นหลักปฏิบัติทั่วไปตามมาตรการคุ้มครองเด็ก โดยนักสังคมสงเคราะห์จะไปเยี่ยมเด็กและครอบครัวถึงบ้าน แต่ไม่แนะนำให้ทำหากเป็นกรณีความรุนแรงต่อสตรี เพราะอาจส่งผลต่อการรักษาความลับและเสี่ยงต่อความปลอดภัยของผู้ใหญ่ที่รอดชีวิตและนักสังคมสงเคราะห์ได้ ดังนั้นจึงต้องหาพื้นที่ปลอดภัยนอกบ้านที่ผู้รับบริการออกมาพบได้และเป็นที่มีความเป็นส่วนตัวดีกว่า ในกรณีที่ผู้รับบริการกรณีความรุนแรงต่อสตรี หรือในกรณีความรุนแรงต่อสตรีและเด็กเกิดขึ้นร่วมกัน ไม่ควรใช้การเยี่ยมบ้านเพื่อระบุตัวผู้เสียหายกรณีความรุนแรงต่อสตรี

53 International Rescue Committee. Gender Based Violence Blended Curriculum

54 อ้างแล้ว

55 Stanley, N. and Humphreys, C. (2006). 'Multi-Agency and Multi-Disciplinary Work: Barriers and Opportunities' in eds.: C. Humphries and N. Stanley. Domestic violence and child protection: Directions for good practice.

56 Commonwealth of Australia. (2022) National plan to end violence against women and children 2022-2032, Australia.

57 International Rescue Committee. Gender Based Violence Blended Curriculum

หากจำเป็นต้องไปเยี่ยมบ้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หลักปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยง ได้แก่:

- ทำให้เหมือนเป็นการไปเยี่ยมตามระเบียบปกติและเป็นส่วนหนึ่งของการเยี่ยมครัวเรือนในชุมชนเพื่อให้บริการหรือข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่อสตรี;
- วางแผนกับผู้รอดชีวิตว่าควรมาเยี่ยมในวันและเวลาใดจึงจะดีที่สุด เช่น เมื่อมีสมาชิกชุมชนอยู่น้อย และเมื่อผู้กระทำผิดไม่อยู่บ้านหรือไม่อยู่แถวบ้าน;
- นัดแนะให้ผู้รอดชีวิตส่งรหัสหรือสัญญาณเมื่อต้องการบอกว่ขณะนั้นเธออยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย;
- วางแผนกับผู้รอดชีวิตว่าจะให้เธอแก้ตัวอย่างไรหากถูกถามถึงการที่นักสังคมสงเคราะห์มาเยี่ยมและสาเหตุของการมาเยี่ยม เพื่อที่จะได้ไม่เป็นการเปิดโปงตัวเองหรือนักสังคมสงเคราะห์⁵⁸

การสนับสนุนด้านสุขภาพจิตและจิตสังคม

บริการสนับสนุนด้านสุขภาพจิตและจิตสังคม (Mental health and psychosocial support - MHPSS) ที่เป็นการให้บริการโดยตรงหรือผ่านการส่งต่อ ควรยึดแนวทางที่เน้นผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึงความเป็นเด็กและความพิการ/เพศสภาพ ในกรณีการใช้ความรุนแรงโดยคู่ครอง ไม่แนะนำให้ใช้การบำบัดเป็นครอบครัวโดยที่มีผู้กระทำผิดเข้าร่วม เพราะยิ่งทำให้ผู้รอดชีวิตตกอยู่ในอันตรายมากขึ้น และยังเป็นการทำให้ความสัมพันธ์ที่เป็นการบังคับควบคุมและใช้ความรุนแรงแย่งไปอีก การใกล้ชิดเป็นแนวปฏิบัติด้านความยุติธรรมตามจารีตประเพณี แต่ก็แนะนำให้ใช้ในกรณีความรุนแรงต่อสตรีเช่นกัน ในทางปฏิบัติครอบครัวบำบัดหรือ 'การให้คำปรึกษาครอบครัว' และการใกล้ชิดส่งผลต่อความรู้สึกอย่างเดียวกัน โดยที่เป็นการกล่าวโทษผู้ใหญ่ที่รอดชีวิตว่าเป็นผู้ทำให้เกิดการใช้ความรุนแรง แทนที่จะมุ่งความสนใจไปที่การกระทำของผู้กระทำผิด แต่การให้คำปรึกษาด้านแม่และเด็กสามารถช่วยฟื้นฟูและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูก ซึ่งจะช่วยให้ฟื้นตัวจากประสบการณ์ความรุนแรงได้ อย่างไรก็ตาม หากมีการให้คำปรึกษาคำปรึกษาดังกล่าว ควรอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับความซับซ้อนของความรุนแรงต่อสตรี (VAW) และความรุนแรงต่อเด็ก (VAC) เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถเสริมศักยภาพบุคคลได้เต็มที่ ให้ความสำคัญกับผู้รอดชีวิตเป็นอันดับแรก และคำนึงถึงความเป็นเด็กและความพิการ/เพศสภาพ

การเยี่ยมเยียนหลังการแยกทาง

เมื่อคู่สมรสแยกทางกัน ผู้ดูแลอาจจัดเวลา (อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ) ให้เด็กได้อยู่กับพ่อและได้อยู่กับแม่ ในกรณีความรุนแรงโดยคู่ครอง ช่วงหลังการแยกทางเป็นเวลาที่ผู้รอดชีวิตมีความเสี่ยงสูง เห็นได้จากที่มีการใช้ความรุนแรงเพิ่มขึ้น ทั้งต่อผู้ใหญ่ที่รอดชีวิตและเด็ก⁵⁹

การเยี่ยมเยียนหลังการแยกทางกันยังเปิดโอกาสให้ฝ่ายผู้กระทำผิดบีบบังคับควบคุมและทำทารุณกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ความสัมพันธ์ของฝ่ายผู้กระทำผิดกับเด็กมาต่อรอง⁶⁰ เจ้าหน้าที่ด้านการคุ้มครองเด็กควรร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ด้านความรุนแรงต่อสตรี (VAW) ในการรับมือกับกรณีความรุนแรงโดยคู่ครอง (IPV) และมีการแยกกันอยู่ และต้องพิจารณาเตรียมเรื่องการให้ลูกได้ติดต่อกับพ่อและแม่หลังแยกทางกัน นักสังคมสงเคราะห์ควรทำงานโดยตรงกับผู้รอดชีวิตจาก VAW เพื่อประเมินความเสี่ยงและวางแผนให้ดีพอ และให้ความมั่นใจว่าทั้งแม่และเด็กจะได้รับบริการอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อนและหลังการเยี่ยมเยียน และการติดต่อในรูปแบบอื่น ๆ

การส่งต่อและการประสานงานหลายภาคส่วน

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากหลายภาคส่วนทุกคนมีหน้าที่ร่วมกันในการสนับสนุนผู้ใหญ่ วัยรุ่น และเด็กผู้รอดชีวิต ให้เข้าถึงบริการที่มีคุณภาพ รวดเร็ว ครอบคลุม และสอดคล้องกัน บุคลากรด่านหน้า (Frontline workers) ต้องมองออกกว่าใครเป็นผู้รอดชีวิตจาก VAW และ VAC และสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสม อาจจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญและบริการเฉพาะทางเพื่อให้การช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ดังนั้นจึงต้องวางกลไกการส่งต่อให้ดีและพร้อมใช้งาน โดยที่บุคลากรด่านหน้าต้องทราบดีเพื่อให้สามารถเข้าถึงบริการเหล่านี้ได้ทันเวลาที่

58 Interagency Gender-Based Violence Case Management Guidelines. Providing Care and Case Management Services To Gender-Based Violence Survivors In Humanitarian Settings. (2017).

59 Humphreys, C. (2000). Social work, domestic violence and child protection: Challenging practice. Policy Press.

60 อ้างแล้ว

61 UN Women, UNFPA, UNDP, WHO and UNODC (2015). Essential Services Package for Women and Girls Subject to Violence.

ด้วยตระหนักว่าระบบและบริการงานสังคมสงเคราะห์อาจขาดการพัฒนาหรือต้องรับภาระหนักเกิน หากทรัพยากรไม่เพียงพอ และกระจายไม่ทั่วถึง ภาคส่วนต่าง ๆ ควรร่วมมือเพื่อรับผิดชอบร่วมกันในการปกป้องและช่วยเหลือผู้ที่ตกอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกับบริการที่มีความเฉพาะทางและโดดเด่นของงานสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้เกิดความร่วมมือข้ามภาคส่วน เจ้าหน้าที่บริการสังคมควรส่งเสริมการสนทนาระหว่างสมาชิกในชุมชน องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร และภาคงานยุติธรรม โดยสร้างช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้างและสร้างความไว้วางใจที่เอื้อต่อกระบวนการส่งต่อระหว่างหน่วยงานและผู้เชี่ยวชาญ การกำหนดให้มีหน่วยงานบริการเฉพาะกิจหลายภาคส่วนและใช้กลไกการประสานงานอื่น ๆ สามารถช่วยให้งานบริการ VAW-VAC และการวางแผนและการส่งมอบบริการสอดประสานและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ควรใช้กลไกหลายภาคส่วนในการปรับปรุงให้ระบบ VAW และ VAC ตอบสนองต่อสตรี วัยรุ่น และเด็กได้ดีขึ้น หน่วยงานคุ้มครองเด็กในอาณัติมีบทบาทสำคัญในการจัดบริการเพื่อป้องกัน ทำการแทรกแซงแต่เนิ่น ๆ และตอบสนองต่อความต้องการของเด็กและครอบครัว และมีบทบาทสำคัญในการประสาน การให้ความคุ้มครองระหว่างกรณีความรุนแรงต่อเด็กและกรณีความรุนแรงต่อสตรี

การประชุมปรึกษาหารือ

การประชุมปรึกษาหารือเป็นการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ให้บริการด้าน VAW and VAC และ ผู้มีบทบาทจากหลายภาคส่วน เพื่อประสานงานบริการให้มีประสิทธิภาพ การประชุมปรึกษาหารือควรเป็นไปตามความปรารถนาและความยินยอมของผู้รอดชีวิต ตามที่เหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะและอายุของพวกเขา และควรพยายามรักษาความลับ ให้ความปลอดภัย และคำนึงถึงผล ประโยชน์สูงสุดของเด็กเมื่อเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเด็ก และเพื่อป้องกันการเกิดความเสียหายเพิ่มเติม การประชุมตามกรณีควรทำตามระเบียบวิธีและขั้นตอนที่กำหนดไว้ โดยให้นามมมอง ทรัพยากร และทักษะของผู้ให้บริการรายต่าง ๆ ไปใช้ในการวางแผนปฏิบัติการกรณีให้กับผู้รับบริการ⁶² ควรมีมาตรการการรักษความลับที่เข้มงวด แสร้งข้อมูลกับผู้เข้าร่วมประชุม เฉพาะที่จำเป็น และไม่แสร้งข้อมูลกับผู้ไม่เข้าร่วมประชุม เว้นแต่ที่จำเป็นในการให้ความคุ้มครองแก่ผู้รอดชีวิตและเด็กเท่านั้น

บริการงานยุติธรรม

ในระบบกฎหมายมักใช้การไกล่เกลี่ยเพื่อแก้ไขปัญหาโดยไม่ต้องขึ้นศาล อย่างไรก็ตาม ไม่แนะนำให้นำมาใช้ในการจัดการกับความรุนแรงต่อสตรี (VAW) เนื่องจากทำให้ชายที่เป็นผู้กระทำผิดยิ่งควบคุมและทำทารุณกรรมหนักขึ้น เสียโอกาสกล่าวโทษ และทำให้การใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงกลายเป็นเรื่องธรรมดาในสังคม⁶³ นักสังคมสงเคราะห์ควรหลีกเลี่ยงการไกล่เกลี่ยระหว่างผู้กระทำผิดและผู้รอดชีวิต แต่ควรมุ่งเน้นการให้ข้อมูลทางเลือกแก่ผู้รอดชีวิต หรือเกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และอำนวยความสะดวกแก่การส่งต่อเชิงบวก⁶⁴ นักสังคมสงเคราะห์ควรร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรมเพื่อปรับปรุงระบบยุติธรรมที่เป็นทางการให้สามารถประกัน การคุ้มครองสตรีและเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงมุมมองของผู้พิพากษาด้วย ซึ่งรวมถึงให้มีการบูรณาการความช่วยเหลือ ทางกฎหมายให้กับผู้ใหญ่ที่รอดชีวิตจากความรุนแรง และสำหรับข้อพิพาทเรื่องผู้ได้รับสิทธิเลี้ยงดูเด็กและค่าเลี้ยงดู เจ้าหน้าที่บริการสังคมควรมีความคุ้นเคยและทำงานร่วมกับระบบและผู้มีบทบาทในการคุ้มครองชุมชนเพื่อสามารถให้บริการโดยเน้น เด็กและสตรีเป็นศูนย์กลาง และอาจต้องทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนที่ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือเป็นผู้นำกลไกงาน ยุติธรรมตามประเพณี โดยที่ต้องทำให้มั่นใจได้ว่าบริการชุมชนและการเยียวยาตามธรรมเนียมเหล่านี้คำนึงถึงความละเอียดอ่อนทางเพศ ความพิการ และความเป็นเด็ก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนเหล่านี้ ได้แก่ ผู้นำทางศาสนา ผู้นำชุมชนและชนเผ่า หัวหน้าครอบครัวขยาย และผู้พิพากษาศาลตามจารีตประเพณี⁶⁵

62 International Rescue Committee. Gender Based Violence Blended Curriculum

63 Interagency Gender-Based Violence Case Management Guidelines. Providing Care and Case Management Services To Gender-Based Violence Survivors In Humanitarian Settings. First Edition. 2017.

64 อ้างแล้ว

65 Ellsberg, M. (2008). Violence Against Women in Melanesia and East Timor: Building Global and Regional Promising Approaches. Canberra: Office of Development Effectiveness, AusAID. <https://www.dfat.gov.au/about-us/publications/Pages/violence-against-women-in-melanesia-and-east-timor-building-on-global-and-regional-promising-approaches>. UN Women (2021). Training Package for Prosecutors Responding to Violence against Women and Girls in Asia and the Pacific. Bangkok; UN Women; <https://asiapacific.unwomen.org/sites/default/files/Field%20Office%20ESEAsia/Docs/Publications/2021/10/ap-Prosecutor-Training-18oct21-s.pdf> and UN Women and World Health Organization (WHO) (2022). Improving the collection and use of administrative data on violence against women. New York. <https://www.unwomen.org/sites/default/files/2022-10/Improving-the-collection-and-use-of-administrative-data-on-violence-against-women-en.pdf>.

ในการออกแบบและให้บริการช่วยเหลือเด็กวัยรุ่นผู้รอดชีวิตจากการใช้ความรุนแรง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาความต้องการเฉพาะของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นที่แต่งงานแล้วหรือผ่านการแต่งงานมาแล้ว และที่มีลูก และที่ต้องพึ่งพาเงินจากผู้ใช้ความรุนแรงต่อเธอ ผู้ให้บริการควรเตรียมพร้อมที่จะตอบสนองต่อกรณีวัยรุ่นอย่างเหมาะสม ทั้งโดยตรงหรือผ่านการส่งต่อไปยังบริการสนับสนุนเฉพาะทางที่มีอยู่ ระบบการคุ้มครองเด็กและ GBV ต้องตระหนักชัดเจนถึงความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็กและวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการให้บริการงานสังคมสงเคราะห์ ดูข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องความยินยอมที่ได้รับการบอกกล่าวและวัยรุ่นได้ในตารางหัวข้อ 5.4 เรื่อง 'คำแนะนำในการทำงานกับเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ที่รอดชีวิต'

การช่วยเหลือและกำกับดูแลคดีระยะยาวสำหรับผู้เสียหายจากการล่วงละเมิดทางเพศเด็กหรือผู้ใหญ่ที่เคยประสบความรุนแรงทางเพศในวัยเด็ก

การประสบความรุนแรงทางเพศส่งผลกระทบต่อชีวิต จึงจำเป็นที่เด็กจะต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอเพื่อติดตามผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นและตอบสนองต่อความต้องการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดชีวิตของเด็กจนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่

การจัดการข้อมูล

การพัฒนาการเก็บรวบรวมและการแชร์ข้อมูลธุรการด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็กที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องก็เป็นสิ่งสำคัญ⁶⁶ ระบบและแนวปฏิบัติในการแชร์ข้อมูลควรเป็นยึดมาตรฐานการจัดการข้อมูลเรื่อง GBV และการคุ้มครองเด็กที่ปลอดภัยและมีจริยธรรม⁶⁷ ในการปรับปรุงการบริหารจัดการข้อมูลด้าน VAW และ VAC ให้สอดคล้องกันนั้น ควรต้องมีการบูรณาการระบบเหล่านี้เข้าด้วยกัน และควรคำนึงถึงมาตรฐานที่แตกต่างกันในการแชร์และปกป้องข้อมูลด้าน VAW และ VAC เช่น สิทธิการเข้าถึง ระเบียบวิธีการแชร์ข้อมูล และการรายงาน และต้องระวังไม่ให้ผู้ให้บริการให้หรือรวบรวมข้อมูลมากเกินไป และดูแลให้มีทรัพยากรและการสนับสนุนทางเทคนิคเพียงพอสำหรับระบบการจัดการข้อมูลรวม ประเภทของข้อมูลที่บันทึกจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และบริบทของบริการภายในหน่วยงาน ควรมีข้อมูลการประเมินความเสี่ยง แผน บันทึกกรณี การส่งต่อ ฯลฯ พร้อมใช้ เพื่อให้พนักงานสามารถอ้างอิงแผนได้โดยง่าย และผู้เสียหาย-รอดชีวิตจะไม่ต้องเล่าประสบการณ์ความรุนแรงและการล่วงละเมิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ซึ่งสร้างความบอบซ้ำทางจิตใจยิ่งขึ้นไปอีก นอกจากนี้ การรวบรวมข้อมูลและตัวเลขไม่เพียงเป็นการส่งเสริมสำนักวิจัยในการให้บริการ แต่นำไปสู่การพัฒนาแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในอนาคตอีกด้วย

การป้องกันความรุนแรงในช่วงภัยพิบัติทางธรรมชาติและสถานการณ์ฉุกเฉิน

เจ้าหน้าที่บริการสังคมที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานการจัดการภัยพิบัติยังมีบทบาทสำคัญในการป้องกัน คุ้มครอง และตอบสนองต่อกรณี VAW และ VAC ในช่วงการเตรียมพร้อมและตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉิน ดังที่ระบุไว้ในกรอบการทำงานระดับภูมิภาคของอาเซียนว่าด้วยประเด็นการคุ้มครอง เพศ และการไม่แบ่งแยกก็เกิดขึ้นในงานจัดการภัยพิบัติ และแนวปฏิบัติที่แนบมาด้วย⁶⁸

66 UN Women and World Health Organization (WHO) (2022). Improving the collection and use of administrative data on violence against women. New York.

67 Alliance for Child Protection in Humanitarian Action. Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action, 2019 Edition, https://alliancecpha.org/en/CPMS_home, and UNFPA. The Inter-Agency Minimum Standards for Gender-Based Violence in Emergencies Programming. New York: International Rescue Committee, UNFPA.

68 Guidelines for Operationalising the ASEAN Regional Framework on Protection, Gender and Inclusion in Disaster Management: A Prioritization and Planning Toolkit, Jakarta, ASEAN Secretariat, June 2022. <https://asean.org/book/guidelines-for-operationalising-the-asean-regional-framework-of-protection-gender-and-inclusion-in-disaster-management/>.

6. การวางแผนบุคลากรและงานบริการสังคมด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (VAC and VAW)

ในการประเมินและวางแผนบริการที่จำเป็นและกำหนดบุคลากรบริการสังคมเพื่อให้บริการในงานป้องกันและจัดการกับความรุนแรงต่อสตรีและสตรี จะต้องทำตามข้อกำหนดเชิงระบบบางประการเพื่อให้มั่นใจได้ว่าบริการงานสังคมสงเคราะห์หรือกวมามีคุณภาพ:

กรอบกฎหมายและนโยบายที่ครอบคลุมหลายภาคส่วนและปกป้องสิทธิเด็ก วัยรุ่น และสตรี
เพื่อให้มั่นใจว่าพวกเขาจะเป็นอิสระจากความรุนแรงทุกประเภท แม้ในช่วงเวลาแห่งความขัดแย้ง วิกฤตการณ์ หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ⁶⁹

- กฎหมายและนโยบายอิงข้อมูลที่ชัดเจนในเรื่องความชุกของปัญหาในระดับประเทศ โดยแยกตามอายุ เพศ ความทุพพลภาพ ชาติพันธุ์ และสถานที่ตั้ง กฎหมายและนโยบายเป็นตัวกำหนดแนวทางในการรวบรวมและรายงานข้อมูลการปกครองระดับท้องถิ่น
- นโยบายและกฎหมายระดับชาติสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค ตลอดจนพันธกรณีในการยุติความรุนแรงต่อสิทธิสตรีและเด็กที่จะได้รับการคุ้มครอง
- กฎหมาย (i) สนับสนุนอย่างยิ่งให้พ่อแม่ ครู และผู้ดูแลคนอื่น ๆ ใช้มาตรการที่ไม่ใช่ความรุนแรงในการอบรมสั่งสอนบุตรหลานของตน (ii) กำหนดให้การล่วงละเมิดทางเพศและการแสวงประโยชน์จากสตรีและเด็กเป็นความผิดทางอาญา (iii) ถอดถอนผู้กระทำผิดออกจากบ้านได้ เป็นการป้องกันการต้องแยกเด็กจากแม่โดยไม่จำเป็น (iv) อธิบายบทลงโทษ มาตรการลงโทษและบังคับให้ผู้กระทำผิดต้องรับผิดชอบ และ (v) รวมคู่รักที่ยังไม่ได้แต่งงานไว้ในกรอบกฎหมายเรื่องความรุนแรงโดยคู่ครอง
- กรอบกฎหมายและนโยบายครอบคลุมถึงความพิการและมีบทบัญญัติที่ชัดเจนในการคุ้มครองสตรีและเด็กที่มีความพิการจากความรุนแรง
- นโยบายที่ตั้งเป้าหมายไว้สูงจะต้องมีการอธิบายเส้นทางในการก้าวสู่ผลสัมฤทธิ์โดยคำนึงถึงบริบททางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม
- ในแผนปฏิบัติการหลายภาคส่วนระดับชาติในการยุติความรุนแรงต่อสตรีและความรุนแรงต่อเด็กต้องมีการกำหนดชุดบริการสังคมที่จำเป็นและกล่าวถึงแผนตอบสนองต่อความขัดแย้งและภาวะวิกฤติ

ตัวอย่างข้อกำหนดที่ครอบคลุมผู้พิการในประเทศเวียดนาม:

- รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้รับการรับรองในปี พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐสภาในปี พ.ศ. 2544 การคุ้มครองคนพิการถูกประดิษฐานไว้ในมาตรา 59 และ 67
- กฎหมายแห่งชาติด้านความพิการของเวียดนาม (พ.ศ. 2553) สรุปรายมาตรการสำคัญเพื่อช่วยเหลือคนพิการ ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งสภาประสานงานแห่งชาติด้านความพิการ (NCCD) การใช้มาตรการการออกแบบ กำหนดมาตรฐานงานก่อสร้างสาธารณะและการคมนาคมขนส่งที่เอื้อต่อผู้พิการ และนำบทบัญญัติที่ครอบคลุมการให้การศึกษาผู้พิการไว้ในกฎหมายอาชีวศึกษา
- กฎกระทรวง 28/2012/ND-CP เสนอแนวทางเกี่ยวกับบทบัญญัติหลายประการในกฎหมายเกี่ยวกับคนพิการ
- แผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่อสนับสนุนคนพิการ พ.ศ. 2564-2566

69 กรอบการทำงานระดับภูมิภาคของอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครอง เพศสถานะและการไม่แบ่งแยกกีดกันในการจัดภัยพิบัติ พ.ศ.2564-2568 (ASEAN Regional Framework on Protection, Gender, and Inclusion in Disaster Management 2021–2025) Jakarta, ASEAN Secretariat, October 2021. <https://asean.org/book/asean-regional-framework-on-protection-gender-and-inclusion-in-disaster-management-2021-2025-arf-pqi/>.

การจัดการทรัพยากรบริการ:

บริการสังคมที่จำเป็นในการป้องกันและตอบสนองต่อการใช้ความรุนแรงจำเป็นต้องมีทรัพยากรอย่างเพียงพอ

- การวิเคราะห์งบประมาณและการคิดต้นทุนตามหลักฐานทำให้มั่นใจได้ว่าการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมเพียงพอให้กับบริการสังคมที่จำเป็น (รวมถึงการคุ้มครองทางสังคม) ในการป้องกันและตอบสนองต่อการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก
- การจัดหางบประมาณที่คำนึงถึงผู้พิการช่วยให้มั่นใจได้ว่ามาตรการป้องกันและตอบสนองความรุนแรงสามารถเข้าถึงผู้หญิงและเด็กที่มีความพิการและสามารถแทรกแซงได้ตรงเป้าหมาย
- มีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติตามมาตรฐานที่เหมาะสมในการให้บริการทางสังคมที่จำเป็นทั้งหมด โดยเคารพความเป็นส่วนตัวและศักดิ์ศรีของสตรีและเด็ก

กำหนดแนวทางด้านทรัพยากรบุคคลที่คำนึงถึงความแตกต่างทางเพศและไม่แบ่งแยกก็ดกัน

ในการพัฒนาความเป็นมืออาชีพของบุคลากรสังคมสงเคราะห์ ต้องมีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน มีคำอธิบายลักษณะงานที่เป็นมาตรฐาน มีการดำเนินการกำกับดูแลที่เป็นระบบ และมีการกำหนดอัตราส่วนบุคลากรต่อผู้รับบริการ⁷⁰ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงและสนับสนุนการประสานงานบริการงานสังคมสงเคราะห์เพื่อจัดการกับความรุนแรงต่อสตรี (VAW) และความรุนแรงต่อเด็ก (VAC) ซึ่งสอดคล้องกับคำแนะนำที่ให้ไว้ในที่นี้ และในขณะเดียวกันก็ต้องรักษาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านไว้ด้วย

กลยุทธ์ด้านทรัพยากรมนุษย์ควรตอบสนองต่อมิติทางเพศและไม่แบ่งแยกก็ดกัน เนื่องจากเป็นภาคการดูแล

บุคลากรสังคมสงเคราะห์ส่วนใหญ่มักเป็นผู้หญิง โดยเฉพาะในระดับผู้ให้บริการ⁷¹

การจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่ตอบสนองต่อมิติทางเพศควรเป็นการส่งเสริมความเท่าเทียมกันในการจ้างงาน เช่น การให้ผู้หญิงสามารถลาพักเพื่อเลี้ยงดูบุตรโดยได้รับค่าจ้าง มีทางเลือกเรื่องบริการดูแลเด็ก มีโอกาสในการยกระดับทักษะและเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้บริหาร นอกจากนี้ยังต้องมีการดูแลให้สามารถพัฒนาทักษะได้ด้วย

โครงสร้างการบริการและการประสานงาน: ระบบงานสังคมสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นจำเป็นต้องมีผู้นำ ผู้จัดการ และหัวหน้างานที่ชัดเจนและมีกลไกการประสานงานในระดับชาติ ท้องถิ่น และชุมชน

- จัดวางโครงสร้างผู้ในระดับชาติอย่างเป็นทางการโดยเป็นกลยุทธ์ในการเสริมบทบาทของเจ้าหน้าที่บริการสังคมในการประสานงานและขับเคลื่อนโครงการป้องกันและตอบสนองต่อความรุนแรง
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมีส่วนร่วมในระดับสูงสุดตั้งแต่ต้น เพื่อให้ทุกคนรับผิดชอบร่วมกันในการขอรับการสนับสนุนและเงินทุนสำหรับการนำไปปฏิบัติ
- โครงสร้างในการกำหนดความต้องการบุคลากรอิงตามอัตราค่าจ้างคนที่เพียงพอต่อจำนวนประชากร⁷²
- โดยคำนึงถึงบทบาทของรัฐบาลในฐานะผู้มีหน้าที่หลัก และการกำหนดขอบเขตความสัมพันธ์ที่ชัดเจนกับผู้สนับสนุน นักวิ่งเต้น และผู้ให้บริการนอกภาครัฐ
- มีการกำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ ผู้ช่วยนักสังคมสงเคราะห์ (para professional social workers) และอาสาสมัครในระดับชาติและระดับท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน
- ในพื้นที่มีหน่วยงานบริการสังคมหลายหน่วยงานดำเนินการอยู่ (เช่น ที่พิทักษ์สำหรับสตรีและเด็กผู้หญิง แผนกคุ้มครองเด็กในสำนักงานบริการสังคม หน่วยงานสนับสนุนด้านจิตสังคมที่เน้นสตรีเป็นศูนย์กลาง เป็นต้น) การให้บริการจะคำนึงถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้นร่วมกัน
- โครงสร้างงานเหล่านั้นจะคำนึงถึงเพศของบุคลากรโดยให้ความสำคัญกับความปลอดภัย ความมั่นคง และความเป็นอยู่ที่ดีของผู้เสียหายสตรีและเด็กและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ตัวอย่างเช่น จะมีกฎระเบียบที่ระบุว่าเมื่อใดบ้างที่นักสังคมสงเคราะห์ชายสามารถและไม่สามารถทำงานตามลำพังกับผู้เสียหายสตรีและเด็กและผู้รอดชีวิตได้

70 United Nations Children's Fund. (2019). *Guidelines to Strengthen the Social Service Workforce for Child Protection*. <https://www.unicef.org/sites/default/files/2019-05/Guidelines-to-strengthen-social-service-for-child-protection-2019.pdf>.

71 UNICEF East Asia and the Pacific Regional Office and the Global Social Service Workforce Alliance. 2019. *The Social Service Workforce in the East Asia and Pacific Region: Multi-Country Review*, UNICEF, Bangkok. <https://www.unicef.org/eap/media/4561/file/workforce.pdf>.

72 Global Social Service Workforce Alliance and United Nations Children's Fund. (2022). *Proposed Guidance and Tools for Costing the Social Service Workforce. Desk review findings and a step-by-step guide*. <https://www.socialserviceworkforce.org/resources/proposed-guidance-costing-social-service-workforce>.

- มีการวางกลไกความร่วมมืออย่างเป็นทางการที่มีการประสานงานสม่ำเสมอและเป็นระบบกับบุคลากรบริการสังคมอื่น ๆ ทั้งด้านสาธารณสุข ความยุติธรรม ตำรวจ และการศึกษา ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น สำหรับการดำเนินการหลายภาคส่วนในการป้องกันและตอบสนองความรุนแรง

การวางแผนแบบมีส่วนร่วมและมีสำเนียงรับผิชอบ: ผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตสตรี และผู้ใหญ่ที่เคยประสบความรุนแรงในวัยเด็กควรมีส่วนร่วมในการวางแผน ออกแบบ และทบทวนระบบบริการสังคม

- จะมีการปรึกษาหารือกับผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตในระหว่างการวางแผน ติดตาม และประเมินบริการป้องกันและตอบสนองต่อความรุนแรง
- ทุกคนสามารถเข้าถึงกลไกการร้องเรียนและการร้องทุกข์ได้ (เช่น ค่าใช้จ่ายข้อจำกัดด้านการอ่านออกเขียนได้และภาษา ผู้หญิงและเด็กเข้าถึงได้โดยปิดเป็นความลับและมีความปลอดภัย เสนอวิธีเข้าถึงกลไกนี้สำหรับผู้หญิงและเด็กที่มีความพิการเป็นต้น) และมีการเผยแพร่รายงานเป็นประจำ

สำเนียงรับผิชอบของบุคลากร:

มีการวางกลไกเพื่อควบคุมให้พนักงานบริการสังคมทุกระดับมีสำเนียงรับผิชอบในการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณ

- มีการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำที่เป็นทางการในการวางโครงสร้างและบริการสำหรับการป้องกันและการตอบสนองต่อความรุนแรงต่อสตรีและเด็กผู้หญิง ซึ่งต้องมีการตรวจสอบเป็นระยะอย่างชัดเจนและสม่ำเสมอ
- มีระบบให้นักสังคมสงเคราะห์ลงทะเบียนวิชาชีพกับสภาแห่งชาติที่เป็นหน่วยงานสาธารณะเพื่อเพิ่มคุณภาพการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ ส่งเสริมและรักษามาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ
- มอบหมายให้ผู้ตรวจราชการ ผู้สนับสนุนพลเมือง หรือผู้ตรวจการแผ่นดินให้สอบสวนข้อร้องเรียนเฉพาะเกี่ยวกับโครงสร้างกำลังคนด้านบริการสังคม (ข้อร้องเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยกลไกปกติ)

7. การพัฒนาความรู้และทักษะ และสร้างความเป็นมืออาชีพให้กับบุคลากรที่ให้บริการสังคมด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (VAW and VAC services)

ในการพัฒนาบุคลากรสังคมสงเคราะห์ ทำได้โดยพัฒนาการศึกษาและทักษะตามกรอบความสามารถที่กำหนด ควบคุมและรับรองคุณภาพผู้ให้บริการฝึกอบรมและการศึกษา และประเมินและจัดการกับช่องว่างและจุดอ่อนของทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น

ในการพัฒนาความเป็นมืออาชีพให้ทีมงานสังคมสงเคราะห์ ควรใช้แนวทางทั้งระบบโดยมุ่งเน้นไปที่ VAW และ VAC โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ การพัฒนาความรู้และทักษะด้วยการทำโครงการนำร่อง ตรวจสอบและนำแนวทาง การสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิภาพตามบริบทมาใช้ เช่น การฝึกอบรมผู้ฝึกอบรม (ToTs) การสอนงาน (coaching) และรูปแบบการเรียนรู้ทางไกล

แนะนำให้ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการบูรณาการการป้องกันและการตอบสนองต่อความรุนแรงไว้ในหลักสูตรก่อนออกให้บริการของวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง (การพยาบาล การแพทย์ งานสังคมสงเคราะห์ นักการศึกษา วิชาชีพด้านการบังคับใช้กฎหมาย ฯลฯ) อาจมีการสนับสนุนความเชี่ยวชาญด้าน VAW และ/หรือ VAC ในโครงการสนับสนุนการศึกษา เช่น ในการฝึกงานและโครงการแลกเปลี่ยนได้อีกด้วย

นักสังคมสงเคราะห์ ผู้ช่วย และอาสาสมัครจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในขณะปฏิบัติงานด้าน VAW และ VAC เช่น การสร้างโอกาสให้บุคลากรงานบริการสังคมบุคลากรที่ทำหน้าที่คล้ายกัน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้าน VAW-VAC ร่วมกัน โดยใช้กิจกรรมเหล่านี้เป็นโอกาสในการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๆ และทำให้เกิดความก้าวหน้าในด้านการประสานงานและการปฏิบัติงานบริการแบบบูรณาการเพื่อให้ระบบ VAW และ VAC มีความครอบคลุม

โปรแกรมการฝึกอบรมควรเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการใช้แนวทางเฉพาะสำหรับเด็กและการปฏิบัติตามระเบียบวิธีเฉพาะสำหรับเด็ก และหลีกเลี่ยงการทำแบบพอลิโทนิค (tokenistic practices) เช่น การเอาประเด็นเรื่องเด็กมาพูดแค่เป็นส่วนเสริมในเซสชันการฝึกอบรมเรื่องความรุนแรงต่อสตรี ในทางกลับกัน เซสชันการฝึกอบรมในเรื่องความรุนแรงต่อเด็ก (VAC) ควรชี้ให้เห็นแนวทางที่ชัดเจนในการตอบสนองต่อการใช้ความรุนแรงต่อสตรี (VAW) ที่ให้ความสำคัญกับการมอบอำนาจ การตัดสินใจให้กับผู้รอดชีวิต และเน้นความสนใจไปที่การล่วงละเมิดเด็กด้วยเหตุแห่งเพศ เช่น การใช้ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงด้วยเหตุแห่งเพศ ตามที่กล่าวไว้ในส่วนอื่น (ดูที่ การป้องกัน: โมเดลบริการสังคมสงเคราะห์ด้าน VAW และ VAC) การฝึกอบรมควรครอบคลุมความเข้าใจในรายละเอียดของความรุนแรงจากคู่ครอง (IPV) และผลกระทบที่มีต่อเด็ก และเมื่อมีเหตุ IPV เกิดขึ้นร่วมกับการทารุณกรรมเด็ก เพื่อให้เกิดการประสานงานบริการที่คำนึงถึงความละเอียดอ่อนเรื่องความเป็นเด็ก ตอบสนองต่อวัยอย่างเหมาะสม และเน้นผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลาง

ในการสร้างความเป็นมืออาชีพให้แก่ทีมงานสังคมสงเคราะห์ ในทีมควรเน้นย้ำให้เกิดการมีส่วนร่วมในชุมชนและมีสตรีเป็นผู้นำในการให้บริการ เพื่อไม่ให้พลาดโอกาสในการนำเสนอประสบการณ์อันมีค่าของพวกเขาในฐานะผู้ปฏิบัติงานแนวหน้าหลักในชุมชนที่ต่อโอกาสมาเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างสำนักที่รับผิดชอบต่อผู้รอดชีวิต ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการให้บริการโดยรวม⁷³ โดยควรตั้งองค์การสตรีและตัวแทนจากบริการในชุมชนมาร่วมงานตั้งแต่เริ่มแรก เช่น การเชิญให้เข้ามีส่วนร่วมในกลไกการประสานงานและการวางแผนด้านวิชาชีพบริการสังคม การใช้กระบวนการรับรองเป็นขั้นคืบคืบไปกับมาตรการสนับสนุนให้ผู้ให้บริการรายย่อยผ่านข้อกำหนดการรับรองคุณภาพ จะได้ไม่ต้องหาผู้บริการรายอื่นมาทำงานแทนขณะปรับให้เป็นบริการในระบบ

73 Stanley, N. and Humphreys, C. (2006). 'Multi-Agency and Multi-Disciplinary Work: Barriers and Opportunities' in eds.: C. Humphreys and N. Stanley. Domestic violence and child protection: Directions for good practice.

8. การสนับสนุนบุคลากรที่ให้บริการสังคมในด้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (VAC and VAW)

การกำกับดูแลทางวิชาชีพที่ให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด:

โครงสร้างการกำกับดูแลแบบตัวต่อตัวและเป็นกลุ่มที่จัดให้กับนักสังคมสงเคราะห์ในช่วงปฏิบัติการให้บริการควรส่งเสริมการพัฒนาความรู้และทักษะภาคปฏิบัติด้าน VAW และ VAC การพัฒนาเรื่องการสะท้อนคิด และการประสานงานบรรเทาปัญหาสังคม ซึ่งผู้ดูแลงาน (supervisors) ต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับ VAW, VAC และความทับซ้อนของปัญหา รวมถึงที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการงานสังคมสงเคราะห์

การดูแลตัวเองสำหรับบุคลากร

การให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจาก VAW/VAC ถือเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าสำหรับใครหลายคน แต่บางครั้งก็ทำให้เกิดความเครียดสูงด้วย เช่น การรู้สึกเจ็บปวดแทนเมื่อได้ฟังเรื่องราวอันขมขื่นของผู้อื่น และต้องคำนึงถึงเรื่องความเครียดและความเหนื่อยล้าด้วย ที่สำคัญคือต้องให้การดูแลบุคลากรสม่ำเสมอและเปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมงานในองค์กรได้มีการซักถามกัน และมีการวางแผนการดูแลตนเอง

ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืนนั้นจำเป็นต้องมีระบบสนับสนุนด้านสุขภาพจิตให้แก่ผู้ให้บริการด้านหน้าในงานคุ้มครองเด็กและ VAW เนื่องด้วยความทุกข์ของเหตุความรุนแรงต่อสตรีและมีสัดส่วนของสตรีในสายงานสังคมสงเคราะห์สูง จึงมีนักสังคมสงเคราะห์จำนวนมากที่เป็นผู้รอดชีวิตเองด้วย ดังนั้นจึงต้องมีการจัดบริการให้ข้อมูลและการส่งต่อไปยังหน่วยงานด้านสุขภาพจิตและบริการ VAW หลายภาคส่วนให้แก่บุคลากรด้วย นักสังคมสงเคราะห์ต้องมีความสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับผู้ให้บริการรายอื่น ดังนั้นจึงควรมีทางเลือกในการส่งต่อที่หลากหลายเพื่อให้พวกเขาสามารถเลือกรับบริการกับผู้ให้บริการที่ทันต่อความต้องการและที่รักษาความลับให้ได้

ความปลอดภัยในสถานที่ทำงานและการคุ้มครองบุคลากรบริการสังคม

การทำให้สถานที่ทำงานมีความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญในการเอื้อให้ทีมงานบริการสังคมทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่ และยังสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อยาสตรีและเด็กที่เป็นผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้ด้วย ผู้รับบริการและครอบครัวส่วนใหญ่ที่นักสังคมสงเคราะห์ให้บริการมักไม่เป็นพิษเป็นภัยหรือก่อให้เกิดอันตราย อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีแนวโน้มว่าอาจมีภัย เช่น ในการให้คุ้มครองเด็กหรือในที่พักพิงจากเหตุความรุนแรงในครอบครัว นายจ้างควรวางแผนรับมือกับปัญหาเหล่านี้ไว้ให้เหมาะสม องค์กรที่มีการจ้างนักสังคมสงเคราะห์ควรสร้างและรักษาวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับความมั่นคงปลอดภัยของบุคลากร

ความร่วมมือระหว่างภาคส่วน

ความร่วมมือระหว่างภาคส่วนก็มีความสำคัญเช่นกัน ควรต้องมีการศึกษาและแนะนำวิธีประสานความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญหลากหลายสาขา เพื่อให้กระบวนการให้บริการและกิจกรรมในภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น สุขภาพ การศึกษา ความยุติธรรม ตำรวจ ศาล และองค์กรทางสังคมอื่น ๆ มีความครอบคลุม มีประสิทธิภาพ มีความยั่งยืน และเป็นมิตรมากขึ้น

ภาคผนวก 1: พันธสัญญาาระดับภูมิภาคและระดับประเทศต่อสิทธิมนุษยชน สิทธิเด็ก ความเท่าเทียมทางเพศ และสิทธิในการได้รับการคุ้มครองทางสังคม

ระดับโลก	อนสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women - CEDAW)	ค.ศ. 1979
	อนสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child - CRC)	ค.ศ. 1989
	อนสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities - CRPD)	ค.ศ. 2006
	วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี 2030 – เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) SDG 1.3: ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปีพ.ศ. 2573 SDG 5.2: จัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น SDG 5.3: จัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง SDG 16.2: ยุติการข่มขู่ การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบ ที่มีต่อเด็ก	ค.ศ. 2015
ระดับภูมิภาค	ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ (ASEAN Declaration on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers)	ค.ศ. 2007
	ปฏิญญาฮานอยว่าด้วยการเสริมสร้างสวัสดิการและการพัฒนาของสตรีและเด็กอาเซียน (Ha Noi Declaration on the Enhancement of Welfare and Development of ASEAN Women and Children)	ค.ศ. 2010
	ปฏิญญาบาหลีว่าด้วยการสร้างเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้พิการในประชาคมอาเซียนและกรอบงานการขับเคลื่อนทศวรรษคนพิการแห่งอาเซียน (Bali Declaration on the Enhancement of the Roles and Participation of the Persons with Disabilities in ASEAN Community and Mobilization Framework of the ASEAN Decade of Persons with Disabilities)	ค.ศ. 2011
	แผนแม่บทอาเซียน พ.ศ. 2568 เพื่อบูรณาการสิทธิคนพิการ (ASEAN Enabling Master Plan 2025: Mainstreaming the Rights of Persons with Disabilities)	ค.ศ. 2018
	ปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรีในอาเซียน (Declaration on the Elimination of Violence Against Women in the ASEAN Region)	ค.ศ. 2012
	แผนปฏิบัติการภูมิภาคอาเซียนว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี (ASEAN Regional Plan of Action on the Elimination of Violence against Women - ASEAN RPA on EVAW)	ค.ศ. 2016
	ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการคุ้มครองทางสังคม (ASEAN Declaration on Strengthening Social Protection)	ค.ศ. 2013
	กรอบงานและแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคในการอนุวัติการปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการคุ้มครองทางสังคม (Regional Framework and Action Plan to Implement the ASEAN Declaration on Strengthening Social Protection)	ค.ศ. 2018
	วิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2568 (ASEAN Community Vision 2025)	ค.ศ. 2015
	ปฏิญญาควาลาลัมเปอร์ว่าด้วยเรื่องผู้สูงอายุ: การเพิ่มขีดความสามารถของผู้สูงอายุในอาเซียน (Kuala Lumpur Declaration on Ageing: Empowering Older Persons in ASEAN)	ค.ศ. 2015
	แผนปฏิบัติการภูมิภาคอาเซียนว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อเด็ก (ASEAN Regional Plan of Action on the Elimination of Violence Against Children - ASEAN RPA on EVAC)	ค.ศ. 2016
	รวมถึงปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรีและการขจัดความรุนแรงต่อเด็กในอาเซียน ปีพ.ศ. 2556 [Includes The Declaration on the Elimination of Violence Against Women and Elimination of Violence Against Children in ASEAN dated 2013]	
	แผนงานประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน พ.ศ. 2568 (Regional ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint 2025)	ค.ศ. 2016
	ฉันทามติอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ (ASEAN Consensus on the Protection of the Rights of Migrant Workers)	ค.ศ. 2017
	ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิของเด็กในบริบทของการอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน (ASEAN Declaration on the Rights of Children in the Context of Migration)	ค.ศ. 2019
ปฏิญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาผลประโยชน์ในสื่อออนไลน์ในอาเซียน (Declaration on the Protection of Children from all Forms of Online Exploitation and Abuse in ASEAN)	ค.ศ. 2019	
ร่างถ้อยแถลงร่วมของการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนาว่าด้วยการบรรเทาผลกระทบของโควิด-19 ต่อกลุ่มเปราะบาง (The Joint Statement of the ASEAN Ministerial Meeting for Social Welfare and Development on Mitigating the Impact of COVID-19 on Vulnerable Groups)	ค.ศ. 2020	

<p><u>ปฏิญญากรุงฮานอยว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับงานสังคมสงเคราะห์</u> <u>เพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่แน่นแฟ้นและตอบสนอง (Hanoi Declaration on Strengthening Social Work for Cohesive and Responsive ASEAN Community)</u> <u>ASEAN Road Map for the Implementation of the Hanoi Declaration on Strengthening Social Work for Cohesive and Responsive ASEAN Community</u></p>	<p>ค.ศ. 2020</p> <p>ค.ศ. 2021</p>
<p>กรอบการทำงานระดับภูมิภาคของอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครอง เพศสภาวะและการไม่แบ่งแยกกีดกันในการจัดภัยพิบัติ พ.ศ.2564-2568 (ASEAN Regional Framework on Protection, Gender, and Inclusion in Disaster Management 2021–2025 - ARF-PGI)</p>	<p>ค.ศ. 2021</p>

ภาคผนวก 2:

กรอบการทำงานระดับโลกที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการตอบสนองต่อความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก

<u>International Guidelines on HIV/AIDS and Human Rights</u>	ค.ศ. 2006
<u>Guidelines for the Alternative Care of Children: resolution / adopted by the General Assembly</u>	ค.ศ. 2010
<u>Essential Services Package for Women and Girls Subject to Violence</u>	ค.ศ. 2015
<u>INSPIRE: Seven strategies for Ending Violence Against Children</u>	ค.ศ. 2016
<u>Guidelines to Strengthen the Social Service Workforce for Child Protection</u>	ค.ศ. 2019
<u>RESPECT Women: Preventing Violence Against Women</u>	ค.ศ. 2019

ภาคผนวก 3: คำนิยามบุคลากรงานบริการสังคม

คำนิยามเหล่านี้สอดคล้องกับมาตรา 4 ของ แผนงานอาเซียนเพื่อการบังคับใช้ปฏิญญาฮานอยว่าด้วยการเสริมสร้างงานสังคมสงเคราะห์ เพื่อประชาคมอาเซียนที่แน่นแฟ้นและตอบสนอง โดยมีการปรับจากคำจำกัดความของ Global Social Service Workforce Alliance (GSSWA) ในด้านแรงงาน

บุคลากร ด้านการ บริการ สังคม	<p>ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพ และผู้ช่วย และอาสาสมัครระดับชุมชนในวงกว้างทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ทำงานร่วมกับเด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ทั้งหญิงและชาย ผู้สูงอายุ ครอบครัว และชุมชน โดยมุ่งเน้นให้ความช่วยเหลือผู้ที่มีความต้องการพิเศษและอยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางหรือมีความเสี่ยง เพื่อปกป้องและดูแลให้พวกเขามีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีและได้รับสิทธิที่พึงมีพึงได้ โดยที่บุคลากรด้านการบริการสังคมจะให้บริการเชิงป้องกัน ตอบสนอง และส่งเสริมตามข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ความรู้พื้นถิ่น ความรู้และทักษะเฉพาะสาขาวิชาและสหวิทยาการ และตามหลักจริยธรรม</p> <p>บุคลากรงานบริการสังคมต้องติดต่อกับผู้คน หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงบริการที่จำเป็น บรรเทาความยากจน ทำลายและลดปัญหาการเลือกปฏิบัติและการแยกตัวออกจากสังคม ส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคมและสิทธิมนุษยชน ป้องกันและตอบสนองต่อความรุนแรง การล่วงละเมิด การแสวงประโยชน์ การถูกทอดทิ้ง และการทำให้ครอบครัวแตกแยก ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรในวงกว้าง ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงาน นักวิจัย ผู้จัดการ และนักการศึกษา</p> <p>บุคลากรงานบริการสังคม ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักสังคมสงเคราะห์รายกรณี เจ้าหน้าที่ชุมชน ผู้จัดการรายกรณี และอื่น ๆ รวมถึง ผู้ที่ทำงานกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือในประเด็นเฉพาะ เช่น เจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็กและดูแลเยาวชน ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการกรณีความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก และผู้ทำงานกับคนพิการ ผู้ที่มีความต้องการด้านสุขภาพจิต ผู้อพยพ และผู้สูงอายุ ตำแหน่งงานและหน้าที่ที่แน่นอนจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ตามกฎหมาย นโยบาย วัฒนธรรม ประเพณี และประวัติศาสตร์ในการพัฒนาบทบาทและวิชาชีพเหล่านี้ในแต่ละบริบท</p>
---	---

วิชาชีพสังคมสงเคราะห์	<p>วิชาชีพชั้นนำและเป็นแกนหลักในการให้บริการสังคมสงเคราะห์ เป็นวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติ และเป็นสาขาวิชาที่ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางสังคม</p> <p>ความเชื่อมั่นและการมีส่วนร่วมทางสังคม และการเสริมสร้างศักยภาพและการให้เสริมภาพแก่ผู้คน</p> <p>หัวใจสำคัญของงานสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ หลักความยุติธรรมทางสังคม สิทธิมนุษยชน การตอบสนองต่อมิติทางเพศ คำนึงถึงความละเอียดอ่อนด้านวัฒนธรรม ความรับผิดชอบร่วมกัน และการเคารพในความหลากหลาย งานสังคมสงเคราะห์มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีสังคมสงเคราะห์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นงานที่ต้องมีการติดต่อกับผู้คนและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาความท้าทายในชีวิตและยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น</p>
นักสังคมสงเคราะห์	<p>ผู้ประกอบการวิชาชีพที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางสังคม สร้างสังคมสมานฉันท์ และส่งเสริมพลังอำนาจให้ผู้คน อย่างไรก็ตามในหลายประเทศ คำว่า “นักสังคมสงเคราะห์” ในความหมายทั่วไป หมายถึงบุคคลที่ อาจให้บริการดังกล่าวแต่ไม่ได้มีคุณวุฒิที่เป็นทางการ⁷⁴ ดังที่กล่าวมาข้างต้น นักสังคมสงเคราะห์ทำงานกับคนเฉพาะกลุ่ม หรือเฉพาะประเด็น ซึ่งมักจะเป็นบุคคลและกลุ่มคนที่มีบาดแผล ทางจิตใจ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องมีทักษะเฉพาะด้านที่สามารถตอบสนองความต้องการเหล่านี้ และต้องรับรองได้ว่าได้ใช้แนวทางที่ ไม่ก่อให้เกิดอันตราย (do-no-harm approach) นักสังคมสงเคราะห์มักมีบทบาทสำคัญในการประสานงานระหว่างหน่วยงาน และการพัฒนาระบบตลอดจนการพัฒนานโยบาย การดำเนินการ และการติดตามผลด้วย</p>
ผู้ช่วยงานสังคมสงเคราะห์	<p>ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมที่ไม่ใช่ในระดับปริญญาเพื่อทำหน้าที่ด้านสังคมสงเคราะห์บางอย่าง โดยทำงานเคียงข้างหรือสนับสนุนงานของนักสังคมสงเคราะห์อาชีพ โดยตอบสนองความต้องการของบุคคล และกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ด้วยการเผยแพร่ข้อมูลและให้ความช่วยเหลือในระดับชุมชน</p> <p>ผู้ช่วยงานสังคมสงเคราะห์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการให้บริการทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่มีทรัพยากรจำกัด ผู้ช่วยงานสังคมสงเคราะห์อาจเป็นพนักงานที่ได้รับค่าจ้าง หรือเป็นอาสาสมัครก็ได้</p>
บุคลากรพันธมิตร	<p>ผู้ประกอบการวิชาชีพและผู้ช่วยในภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การศึกษา สุขภาพ หรือความยุติธรรม ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการดูแล ช่วยเหลือ ป้องกัน เสริมพลัง คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของประชาชน ซึ่งพวกเขาไม่ใช่ผู้ให้บริการทางสังคมเป็นหลัก แต่มีทำหน้าที่เฉพาะทางในภาคส่วนของตนเอง</p> <p>บทบาทและความรับผิดชอบของพวกเขาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บริการทางสังคมมีประสิทธิภาพ (เช่น เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนทำหน้าที่ดูแลการจัดการจัดหาโรงเรียนและให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมที่โรงเรียนแก่เด็ก ในความดูแลของครอบครัวอุปถัมภ์หรือเครือญาติ; เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลที่ทำหน้าที่ติดต่อประสานงานอย่างใกล้ชิดร่วมกับพยาบาล เจ้าหน้าที่ดูแล และเจ้าหน้าที่บริการสังคมในชุมชนที่เตรียมการออกจากโรงพยาบาลให้กับผู้สูงอายุหรือผู้พิการที่มีความเปราะบาง; และสำหรับแม่และเด็กที่ประสบเหตุความรุนแรงในครอบครัว เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจะจัดเตรียมที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมและราคาไม่แพงและประสานงานกับตำรวจและหน่วยงานสังคมสงเคราะห์ในการวางแผนด้านความปลอดภัยให้) ในทางกลับกัน</p> <p>งานของเจ้าหน้าที่บริการสังคมก็สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของภาคส่วนพันธมิตรได้เช่นกัน เช่น การจัดการกับปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เป็นสาเหตุของโรคและปัญหาสุขภาพเรื้อรังตั้งแต่การป้องกันรักษา เยียวยาและฟื้นฟู ส่งผลให้ประชากรมีสุขภาพดีขึ้น⁷⁵</p> <p>บุคลากรพันธมิตรร่วมงานใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่บริการสังคม และเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ เช่น แพทย์ พยาบาล ทนายความ ผู้พิพากษา ครู และตำรวจ</p>

74 International Federation of Social Workers. Global Definition of Social Work. (2014).

75 ASEAN Road Map for the Implementation of the Hanoi Declaration on Strengthening Social Work for Cohesive and Responsive ASEAN Community.

อาสาสมัคร

อาสาสมัครในภาคบริการสังคมมีภูมิหลังที่หลากหลาย บางคนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ บางคนเป็นผู้ช่วยผู้ประกอบวิชาชีพ และบางคนไม่ใช่ผู้ประกอบวิชาชีพ พวกเขาอาจได้รับค่าตอบแทนหรือทำงานโดยไม่มีค่าตอบแทน อาสาสมัครเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นฝ่ายสนับสนุน เต็มเต็มในบทบาทที่บุคลากรวิชาชีพที่มีคุณวุฒิ หรือผู้ช่วยที่ได้รับค่าตอบแทนขาดไป ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานในระดับชุมชน อาสาสมัครควรปฏิบัติตามหลักจริยธรรมที่เป็นแก่นนำแนวทางให้กับภาคบริการสังคม โดยมีค่านิยมแม่บทคือ 'การไม่ก่อให้เกิดอันตราย' องค์การผู้ประกอบวิชาชีพและผู้ช่วยที่ใช้บริการของอาสาสมัครต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครและดูแลให้อาสาสมัครมีความสามารถ ทักษะ ได้รับการฝึกอบรม การสนับสนุน และการกำกับดูแลตามเหมาะสมเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัยในสภาพแวดล้อมที่เฉพาะเจาะจง

นักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพและสมาชิกของทีมงานบริการสังคมจำนวนมากเริ่มต้นอาชีพโดยได้รับประสบการณ์ในฐานะจากการเป็นอาสาสมัคร จึงควรมีการส่งเสริมบทบาทของอาสาสมัครในฐานะก้าวแรกที่น่าเข้าสู่วิชาชีพนี้ โดยที่มีกรอบการพัฒนาอาชีพตามความสามารถและมีการควบคุม ซึ่งช่วยให้บุคคลที่ในตอนแรกอาสาเข้ามารับใช้ชุมชนท้องถิ่นของตนสามารถก้าวสู่ระดับวิชาชีพที่สูงขึ้นได้ด้วยการผ่านการฝึกอบรมตามความสามารถและปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมดูแล

ภาคผนวก 4: การทำแผนที่เพื่อการตอบสนองแบบบูรณาการต่อ VAW-VAC ในประเทศสมาชิกอาเซียน

AMS	AMS แนวปฏิบัติที่ดีในด้านกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องให้กับงานสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานแนวหน้า (ผู้ให้บริการ) เพื่อจัดการจุดเชื่อมโยงระหว่าง VAW และ VAC	ระเบียบด้านการบริการ แนวปฏิบัติหรือเครื่องมือ ซึ่งสนับสนุนการประสานงานและ/หรือการให้บริการจัดการกรณีแบบบูรณาการสำหรับความรุนแรง VAW และ VAC	แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานสังคมสงเคราะห์ การเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือผู้ปฏิบัติงานแนวหน้า (ผู้ให้บริการ) ที่มีความเชื่อมโยงของ VAW-VAC ในการป้องกันและการตอบสนอง	สำหรับเครื่องมือสร้างขีดความสามารถ/ การฝึกอบรม หรือเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้ง VAW-VAC (ในภาษาอังกฤษหรือภาษาท้องถิ่น)
กัมพูชา	<p>กัมพูชามีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและคุ้มครองผู้เสียหายจากความรุนแรงในครอบครัว(กฎหมาย DV พ.ศ. 2549)</p> <p>ที่ครอบคลุมทั้งสตรีและเด็กผู้เป็นเหยื่อของความรุนแรง</p> <p>โดยรัฐบาลกัมพูชาได้ดำเนินการว่าด้วยกฎหมายคุ้มครองเด็ก ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นตอนสุดท้ายของการแก้ไขก่อนที่จะส่งให้กับรัฐสภา</p> <p>กฎหมายคุ้มครองเด็กสร้างการเชื่อมโยงระหว่าง VAC และ VAW</p> <p>ด้วยการกำหนดบทบาทของสตรีและเด็กโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาและสภาชุมชนสำหรับสตรีในการให้บริการป้องกันเด็กและครอบครัว</p> <p>ขณะนี้กำลังจะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งริเริ่มโดยกระทรวงกิจการสตรี ด้วยการปรึกษาหารือบางส่วนเกี่ยวกับการแก้ไขในช่วงกลางปี พ.ศ. 2566 ดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบันว่า DV ได้จัดทำขึ้น โดยมีความเชื่อมโยงระหว่าง VAW และ VAC ในระดับหนึ่ง เช่น มาตรา 2 กำหนดว่า: "มีการอ้างถึงความรุนแรงในครอบครัวว่าด้วยความรุนแรงที่เกิดขึ้นและอาจเกิดขึ้นได้ ต่อ: 1-สามีหรือภรรยา 2- ลูกที่อยู่ในความอุปการะ 3-บุคคลที่อาศัยอยู่ได้ชายคาบ้านและเป็นที่พักอยู่ในครัวเรือน"</p>	<p>ด้วยการสนับสนุนของยูนิเซฟ กระทรวงกิจการสตรี ได้จัดทำเอกสารแนวทางสำหรับการบูรณาการ GBV เข้าสู่ SOP การคุ้มครองเด็กและการจัดการกรณี Primero https://drive.google.com/drive/folders/1-LTtOSPrCyB3Dx5LAZUb8ygapK1tduyY?usp=sharing</p> <p>กระทรวงกิจการสตรีบูรณาการตอบสนองประเด็นเรื่องเพศ และโปรแกรมการเลี้ยงดูบุตรเชิงบวกและยุทธศาสตร์สู่เมืองใกล้รัตนาคันระยะ 5 ปี</p> <p>แผนยุทธศาสตร์เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเพศ การบูรณาการกระแสหลักและการเสริมพลังสตรี พ.ศ. 2562-2566 ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 2 การศึกษาของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง</p> <p>โปรดดูลิงค์ที่นี้: Nearby-Rattanak-V-final-Eng.pdf (mowa.gov.kh)</p> <p>กระทรวงกิจการสตรียังได้พัฒนากลยุทธ์การเลี้ยงดูลูกเชิงบวกและชุดเครื่องมือสำหรับผู้ปกครองและผู้ดูแลเพื่อป้องกันและตอบสนองถึง VAC และความรุนแรงในครอบครัว</p> <p>Links: Positive Parenting Toolkit level 2: PositiveParenting-Toolkite-level-2.pdf (mowa.gov.kh)</p> <p>Positive Parenting Toolkit level 1: PositiveParenting-Toolkit-level-1-Book-Inside.pdf (mowa.gov.kh)</p> <p>Positive Parenting Strategy: Positive Parenting Strategy – Google</p> <p>กระทรวงสาธารณสุขได้พัฒนาโปรดคอลระดับชาติ</p>	<p>ด้วยการสนับสนุนของ UNFPA จึงมีความคิดริเริ่มในการเสริมสร้างความเข้มแข็งงานสังคมสงเคราะห์เพื่อตอบโต้ต่อความรุนแรงต่อสตรี และเด็กผู้หญิง</p> <p>นอกจากนี้กำลังมีการดำเนินการรวมถึงการทวนและการเปิดตัวหลักสูตรสำหรับการให้บริการและก่อนการบริการ</p> <p>และพัฒนาขีดความสามารถให้มีคุณภาพดีขึ้นในบริการประสานงานระหว่างกิจกรรมสาธารณสุข ยุติธรรม ตำรวจ และบริการสังคม</p> <p>รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งระบบข้อมูลการบริหารเรื่องความรุนแรงต่อสตรีและเด็กหญิง เพื่อเป็นแนวทางประสานงานบริการและพัฒนานโยบายตามหลักฐานให้ดียิ่งขึ้น</p>	<p>กระทรวงกิจการสังคม ทหารผ่านศึก และการฟื้นฟูสมรรถภาพเยาวชน ได้พัฒนาแนวปฏิบัติขั้นพื้นฐานสำหรับสมรรถนะของพนักงานบริการสังคม (พ.ศ.2562) และโมดูลการฝึกอบรมเกี่ยวกับ GBV (พ.ศ. 2565)</p> <p>https://drive.google.com/drive/folders/1-LTtOSPrCyB3Dx5LAZUb8ygapK1tduyY?usp=sharing</p> <p>ลิงก์ไปยังแนวทางปฏิบัติด้านความสามารถขั้นพื้นฐานสำหรับ SSWhttp://mosvy.gov.kh/wp-content/uploads/2021/05/Signed_SWGuidelines-Khmer.pdf</p> <p>ลิงก์ไปยังแผนยุทธศาสตร์การฝึกอบรม SSW http://mosvy.gov.kh/wp-content/uploads/2021/06/TRG_SP_2021_2025_English_Signed-1.pdf</p>
		เพื่อการดูแลสุขภาพสำหรับสตรีผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและคลินิกเพื่อการดูแลสุขภาพ		

		เด็กและสตรีที่มีประสบการณ์ทางเพศ ความรุนแรงและการละเมิด (คู่มือสองเล่มแยกกัน) https://drive.google.com/drive/folders		
AMS	AMS แนวปฏิบัติที่ดีในด้านกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องให้กับงานสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานแนวหน้า (ผู้ให้บริการ) เพื่อจัดการจุดเชื่อมโยงระหว่าง VAW และ VAC	ระเบียบด้านการบริการ แนวปฏิบัติหรือเครื่องมือ ซึ่งสนับสนุนการประสานงานและ/หรือการให้บริการจัดการกรณีแบบบูรณาการสำหรับความรุนแรง VAW และ VAC	แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานสังคมสงเคราะห์ การเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือผู้ปฏิบัติงานแนวหน้า (ผู้ให้บริการ) ที่มีความเชื่อมโยงของ VAW -VAC ในการป้องกันและการตอบสนอง	สำหรับเครื่องมือสร้างขีดความสามารถ/ การฝึกอบรม หรือ เนื้อหาที่ครอบคลุมทั้ง VAW-VAC (ในภาษาอังกฤษหรือภาษาท้องถิ่น)
อินโดนีเซีย	<p>เพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบริการคุ้มครองสตรีและเด็กจากความรุนแรงซึ่งรัฐบาลอินโดนีเซียกำหนดไว้</p> <p>เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริการแบบครบวงจรโดยเรียกว่าหน่วยบริการบูรณาการเพื่อการคุ้มครองสตรีและเด็กผู้เสียหายจากความรุนแรง (UPTPPA) ตามกฎหมาย</p> <p>ซึ่งครอบคลุมแนวทางทางเทคนิคได้แก่ มาตรฐานการบริการและการจัดการกรณีและปัญหา SOPs</p> <p>เพื่อนำไปปฏิบัติตามรูปแบบกฤษฎีกาและหนังสือเวียนจากกระทรวงกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงกิจการสตรี</p> <p>ว่าด้วยการเสริมอำนาจและการคุ้มครองเด็กเพื่อให้ทั้ง 37 จังหวัดและอำเภอหรือเมืองมากกว่า 514 แห่ง</p> <p>มีข้อมูลอ้างอิง https://jdih.kemenpppa.go.id/dokumen-hukum/245</p> <p>SE Mendagri UPTD PPPA 463-07092022.pdf</p> <p>ดูตัวอย่างในงานที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวีในภาคกลางจังหวัดชวา</p> <p>มีกฎข้อบังคับของคู่มือราชการสามประการ: มาตรา 6 และมาตรา 8 ของคู่มือราชการชวากลาง ข้อบังคับฉบับที่ 21 ปี พ.ศ. 2564</p> <p>ว่าด้วยการดำเนินการบริการแบบบูรณาการสำหรับผู้หญิง และเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง การแสวงประโยชน์ และการเลือกปฏิบัติและ</p>	<p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงส่งเสริมสตรีและกฎระเบียบคุ้มครองเด็กฉบับที่ 2 ปี พ.ศ. 2565</p> <p>แนะนำมาตรฐานการบริการเพื่อการป้องกันแก่ผู้หญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง ซึ่งมีการติดต่อยุทธศาสตร์การบริการ SOPs และแบบฟอร์มสำหรับการจัดการกรณี เพื่อเป็นการบริการ</p> <p>โดยภาคผนวกของกฎกระทรวงนี้เป็นแนวทางในการติดต่อกับผู้ให้บริการรายอื่นที่เกี่ยวข้องและจำเป็นสำหรับการคุ้มครองผู้หญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง</p> <p>https://jdih.kemenpppa.go.id/dokumen-hukum/produk-hukum/peraturan-menteri-pppa-nomor-2-tahun-2022</p> <p>เพื่อรองรับการจัดการข้อมูลด้านบริการ VAW และ VAC โดยกระทรวงพร้อมความสนับสนุนจาก UNICEF และ UNFPA</p> <p>ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการจัดการข้อมูล ระบบนี้คือ เรียกว่า SIMFONI-PPA นอกจากนี้ UNFPA สนับสนุนกระทรวงเสริมพลังสตรี และการคุ้มครองเด็กและสถิติกลางหน่วยงานดำเนินความรุนแรงต่อ</p> <p>การสำรวจความชุกของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง (พ.ศ. 2559, 2564)</p> <p>โดยครั้งต่อไปมีการวางแผนในปี พ.ศ. 2567</p> <p>https://latihan-simfoni.kemenpppa.go.id/ringkasan</p>	<p>กระทรวงกิจการสังคมพัฒนาการฝึกอบรมขึ้นเป็นโมดูลเกี่ยวกับการดูแลป้องกันสตรีและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง</p> <p>เพื่อให้ความช่วยเหลือทางสังคม ซึ่งเครื่องมือนี้ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางเพื่อฝึกอบรมการคุ้มครองทางสังคมและการฟื้นฟูทางสังคมแก่เจ้าหน้าที่ระดับแนวหน้าของโปรแกรม</p> <p>https://kemensos.go.id/uploads/topics/15870130163297.pdf</p> <p>https://blogpkhposo.wordpress.com/materi-danmodul/modul-pengasuhan-dan-pendidikan-anak/</p> <p>ในปีพ.ศ. 2562 กระทรวงสาธารณสุขได้เผยแพร่หลักสูตร TOT</p> <p>การบริการทางสุขภาพเพื่อผู้เสียหายว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก และ อาชญากรรมการค้ามนุษย์</p> <p>โดยร่วมกับฝ่ายวิจัยและพัฒนาสถาบัน UHAMKA ในช่วงที่มีการระบาดโควิด UNDP อินโดนีเซีย จัดลำดับความสำคัญการเสริมสร้างเส้นทางการอ้างอิงสำหรับ</p> <p>การจัดการผู้เสียหายความรุนแรงบนพื้นฐานเพศสภาพใน 9 พื้นที่ของ DKI ได้แก่ จาการ์ตา เมืองเดปอก เมืองโบกอร์ เมืองเบกาซี เมืองตาเงรังใต้ เมืองปาลู เมืองจาบายาเขตจาบายา และ ตารวจภูธรภาคปาบิว และเมืองสุบายา</p> <p>https://www.undp.org/indonesia/news/collaboration-support-survivors-gender-based-violence-scaled-during-covid-19-pandemic</p> <p>มีการสร้างเครือข่ายระหว่างการให้บริการแบบบูรณาการโดยหน่วยงานบริการ เพื่อการคุ้มครองสตรีและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง</p> <p>UNFPA</p> <p>ให้การสนับสนุนกระทรวงเพื่อการส่งเสริมสตรีและคุ้มครองเด็กในการเสริมสร้างกลไกการประสานงาน</p>	<p>หลักสูตร TOT</p> <p>ว่าด้วยการบริการสุขภาพเพื่อผู้เสียหายจากความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก และความผิดฐานค้ามนุษย์ กระทรวง สาธารณสุข พ.ศ. 2562</p> <p>Microsoft Word - KURIKULUM PELATIHAN_KtPA_NAKES.docx (kemkes.go.id)</p>

			<p>นที่นำ โดยรัฐบาลสำหรับการริเริ่มการทำงานแบบพหุภาคีในการป้องกันและตอบสนองเรื่องความรุนแรงต่อเด็กและสตรี รวมถึงบริบทด้านมนุษยธรรม เพื่อให้บริการคุณภาพสูงแบบครบวงจรสำหรับผู้ผ่านความรุนแรง หนึ่งในระบบสนับสนุนของสร้างโดย UNFPA</p> <p>คือหลักสูตรสำหรับก่อนให้บริการและขณะให้บริการของนักสังคมสงเคราะห์เรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงกำลังได้รับการพัฒนา</p> <p>โดยรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อวัยรุ่นเพศหญิง</p>	
AMS	AMS แนวปฏิบัติที่ดีในด้านกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องให้กับงานสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานแนวหน้า (ผู้ให้บริการ) เพื่อจัดการจุดเชื่อมโยงระหว่าง VAW และ VAC	ระเบียบด้านการบริการ แนวปฏิบัติหรือเครื่องมือ ซึ่งสนับสนุนการประสานงานและ/หรือการให้บริการจัดการกรณีแบบบูรณาการสำหรับความรุนแรง VAW และ VAC	แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานสังคมสงเคราะห์ การเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือผู้ปฏิบัติงานแนวหน้า (ผู้ให้บริการ) ที่มีความเชื่อมโยงของ VAW -VAC ในการป้องกันและการตอบสนอง	สำหรับเครื่องมือสร้างขีดความสามารถ/ การฝึกอบรม หรือเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้ง VAW-VAC (ในภาษาอังกฤษหรือภาษาท้องถิ่น)
ฟิลิปปินส์	<p>ในฟิลิปปินส์มีกฎหมายที่ครอบคลุม เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ ซึ่งส่งเสริมความสอดคล้องกันในการบริการระหว่างความรุนแรงต่อสตรี (VAW) และความรุนแรงต่อเด็ก (VAC):</p> <p>(4) พระราชบัญญัติสาธารณรัฐฉบับที่ 9262 พระราชบัญญัติการต่อต้านความรุนแรงต่อสตรีและเด็กให้การเข้าถึงบริการหลายภาคส่วนสำหรับการใช้ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (GBV) และการเยียวยาทางกฎหมายอื่น ๆ สำหรับผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (VAWC) การตระหนักถึงความรุนแรงโดยคนรักที่มีต่อเด็ก (ในฐานะผู้รอดชีวิตเช่นกันในฐานะพยานเป็นเครื่องมือในการจัดการ/ควบคุมผู้หญิง/ภรรยา/แม่) กฎหมายให้ความคุ้มครองทั้งสำหรับผู้หญิงและลูก รวมถึงการให้บริการกฎหมายที่กำหนดให้ชุมชนมีแผนการทำ ความรุนแรงต่อผู้หญิง (แผนการทำ ความรุนแรงต่อผู้หญิงบารังไง: Barangay VAW desks) ซึ่งได้ขยายไปถึงการทำ ความรุนแรงต่อเด็ก นี่คือความรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงระหว่าง VAW และ Vac ยูนิเซฟสนับสนุนการรวมกลุ่มนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างการรับมือกับไต้ฝุ่นไหยเยียน/โยลินดาในปี 2557</p> <p>นอกจากนี้ยังมีสหพันธ์เจ้าหน้าที่แผนการทำ ความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (VAWC) บารังไง ในเมืองร็อกซ์ เมืองคาปีซ วิทยาลัยตะวันตก และสิ่งนี้ได้รับการสนับสนุนจากศูนย์หน่วยราชการส่วนท้องถิ่น (CS) ซึ่งถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับหน่วยราชการส่วนท้องถิ่น (LGU) อื่น ๆ ที่จะนำไปปฏิบัติ</p> <p>อย่างไรก็ตามยังคงมีปัญหาในการดำเนินการตามกฎหมายในการบูรณาการอย่างเต็มรูปแบบสำหรับ VAW และ VAC</p>	<p>1) การจัดการกรณีที่ตอบสนองต่อเพศสภาพ</p> <p>(2) กรมสวัสดิการสังคมและการพัฒนา แนวทางในการจัดการ VAWC และ GBV ในกรณีฉุกเฉิน</p> <p>(3) แนวปฏิบัติในการจัดตั้งและการจัดการระบบการอ้างอิงเกี่ยวกับ VAW ที่ระดับ LGU</p> <p>มีคำสั่งทางปกครอง (AO) 014, s.2012 ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติสำหรับสถาบันการจัดการกรณี ที่ตอบสนองเรื่องเพศสภาพ โดยเป็นต้นแบบในการจัดการความรุนแรงต่อสตรี หรือคดี (VAW) โดยกรมสังคมสงเคราะห์สวัสดิการและการพัฒนา</p> <p>https://www.dswd.gov.ph/issues/AOs/AO_2012-014.pdf</p> <p>ซึ่งครอบคลุมผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่รอดชีวิตจากความรุนแรงต่อสตรี และแนวปฏิบัติในการจัดตั้งและการจัดการระบบการส่งต่อกรณีความรุนแรงต่อสตรีในหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ตามการจัดระดับโดยคณะกรรมการสตรีแห่งชาติฟิลิปปินส์ และสภาระหว่างหน่วยงานว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิงและลูก ๆ ของพวกเขา</p> <p>รัฐบาลฟิลิปปินส์มุ่งมั่นที่จะ ทบทวนและดำเนินการตามนโยบายร่วมกับ UNFPA ตามการสนับสนุนเพื่อบูรณาการทางเพศที่จำเป็น และการอนามัยการเจริญพันธุ์ (SRH) และความรุนแรงต่อ การแทรกแซงของผู้หญิง รวมทั้งผู้ที่ตอบสนอง ตามความต้องการของวัยรุ่นในเรื่องสุขภาพที่จำเ</p>	<p>สภาระหว่างหน่วยงานว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิงและบุตร คือเป็นหน่วยงานร่วมที่สำคัญ ซึ่งแต่เดิมก่อตั้งขึ้นจาก RA 9262 และขณะนี้ได้ขยายออกไปตามความสอดคล้องกับ RA 9710 ซึ่งเป็นหน่วยงานกำกับดูแลที่ให้คำแนะนำ และติดตามการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรี โดยมุ่งเน้นไปที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ที่ประสบความรุนแรงบนพื้นฐานของเพศสภาพ ซึ่งจำเป็นสำหรับการประสานงานเพิ่มเติมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น สภาเพื่อสวัสดิภาพเด็ก</p> <p>ในการตอบสนองด้านมนุษยธรรม ฟิลิปปินส์เริ่มเคลื่อนไหวให้การคุ้มครองเด็กกระดัดและระดับย่อย หรือที่เรียกในท้องถิ่นว่า คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก นอกจากนี้ยังมีกลุ่มความรุนแรงตามเพศและกลุ่มย่อย ระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น ผ่านการฝึกฝน เพื่อความตระหนักว่ามีปัญหาของผู้หญิงและเด็ก มีการเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดและในระดับท้องถิ่น ผู้ให้บริการภาครัฐตอบสนองทั้งสองด้านซึ่งนำไปสู่ การรวมกลุ่มของทั้งสองกลุ่ม ในทางปฏิบัติในบางท้องถิ่น ทั้งสองกลุ่ม ใช้เส้นทางการอ้างอิง CP/GBV หนึ่งในเส้นทาง และรายงานสายด่วน สำนักงานตำรวจแห่งชาติฟิลิปปินส์ โตะคุ้มครองสตรีและเด็ก และ กรมอนามัยสตรีและเด็ก หน่วยคุ้มครองเป็นตัวอย่างของวิธีการ VAW และ VAC ซึ่งได้รับการบำบัดร่วมกัน ในภาคใต้ของเลย์เต หนึ่งในจังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่น Odette สถานประกอบการที่เป็นมิตรต่อเด็กและมีพื้นที่ๆ เหมาะสำหรับผู้หญิงอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งกันและกันเพื่อเสริมการบริการและจัดตารางการ</p>	<p>เครือข่ายคุ้มครองเด็ก (CPN) ออนไลน์ การฝึกอบรมสำหรับทีมสหสาขาวิชาชีพและการฝึกอบรมออนไลน์เรื่องใบรับรองการคุ้มครองสตรีและเด็กเป็นกรณีพิเศษรวมถึงการบรรยายการประสานงาน VAW VAC สิ่งเหล่านี้จำเป็นสำหรับหลักสูตรการฝึกอบรมพนักงาน และหน่วยคุ้มครองผู้หญิงเด็ก (ในโรงพยาบาล) ซึ่งเป็นศูนย์แทรกแซงแบบครบวงจรสำหรับผู้หญิงและเด็กที่ประสบความรุนแรง) https://www.childprotectionnetwork.org/training-cpd-programs/</p>

<p>สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นในบางรัฐที่มีแผนการทำความรุนแรงต่อสตรีและเด็กและสถาบันรัฐไทยเพื่อการคุ้มครองเด็ก บางรัฐไทยบางแห่งมีอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่แยกต่างหากที่ไม่ได้ทำงานร่วมกัน การปฏิบัติช่วยเหลือ VAW VAC อาจเกิดขึ้นในบางรัฐไทยบางแห่งที่มีเจ้าหน้าที่/อาสาสมัครคนเดียวกันได้รับการแต่งตั้งให้เป็นทั้งแผนการทำความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก และสถาบันรัฐไทยเพื่อการคุ้มครองเด็ก (BCPCs) ในทางปฏิบัติในกรณีที่มีการทารุณกรรมเด็กจุดสนใจของผู้จัดการรายกรณีจะรวมถึงครอบครัวและหากมี IPV จะมีการวางแผนการช่วยเหลือไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อกรณีหลักที่จัดการ คือ VAW เด็ก ๆ จะไม่ได้รับการช่วยเหลือโดยอัตโนมัติ เว้นแต่ว่าผู้ตกเป็นเหยื่อ/ผู้รอดชีวิตจะถูกนำตัวไปยังที่พิทักษ์</p> <p>หมายเหตุเพิ่มเติม: การต่อต้านการใช้ความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (Anti VAWC) หรือ RA 9262 เป็นกฎหมายความรุนแรงในครอบครัวของประเทศซึ่งครอบคลุมทั้งผู้รอดชีวิตที่เป็นผู้หญิงและลูก ซึ่งจะครอบคลุมการละเมิดทางร่างกายทางเพศจิตวิทยา และเศรษฐกิจ กฎหมายกำหนดบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ในการยื่นคำร้องคุ้มครอง (มาตรา 9D) กฎหมายใช้กับความรุนแรงที่กระทำโดยคู่รักของผู้หญิงในปัจจุบันหรืออดีต ขอบเขต VAW/ GBV ที่กว้างขึ้นจะพบได้ใน Magna Carta of Women (RA 9710) และ Safe Spaces Act (RA 11313) RA 9710 ซึ่งครอบคลุม VAW ด้วยคำจำกัดความที่กว้างขึ้น (ไม่เพียง แต่ จำกัด เฉพาะผู้กระทำความผิดที่เป็นคู่รัก) ในขณะที่ยังมีบทบัญญัติเฉพาะสำหรับการคุ้มครองเด็กผู้หญิง (มาตรา 32) รวมถึงจากการละเมิดและการแสวงหาผลประโยชน์ (มาตรา 32B) นอกจากนี้การแก้ไขกฎหมายต่อต้านการข่มขืนเมื่อเร็ว ๆ นี้ผ่าน RA 11648 หรือพระราชบัญญัติเพิ่มอายุของความยินยอมทางเพศซึ่งมีการเน้นประเด็นการส่งต่อความรุนแรงต่อสตรีจากรุ่นสู่รุ่น (VAW intergenerational) (5) พระราชบัญญัติสาธารณรัฐฉบับที่ 7610 เป็นพระราชบัญญัติที่ให้การยืนยันยังที่แข็งแกร่งและการคุ้มครองพิเศษต่อการทารุณกรรมเด็กจากการแสวงหาผลประโยชน์และการเลือกปฏิบัติ (6) กฎหมายพิเศษอื่น ๆ เกี่ยวกับผู้หญิงและเด็ก สภาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองเด็ก (LCPCS) และคณะกรรมการท้องถิ่นเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และการทำ ความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (LCAT-VAWC) จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริการคุ้มครองเด็ก/ ความรุนแรงบนฐานของเพศสภาพ</p>	<p>เป็นแพ็คเกจสวัสดิการบริการของกรมสุขภาพและบริษัทประกันสุขภาพของฟิลิปปินส์ ด้วยการสนับสนุนจาก UNFPA หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น จะทำการทบทวนสุขภาพระดับชาติ/ระดับย่อยของตน ตามแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อแก้ไขช่องว่างในการจัดหา SRH ที่จำเป็นและ บริการ VAWG และในการให้บริการผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลาง บริการการจัดการกรณี VAWG ที่มีความสำคัญต่อเยาวชน ผ่านนักสังคมสงเคราะห์ นอกจากนี้การบริหารระบบข้อมูลความรุนแรงต่อสตรีและเด็กผู้หญิง ยังมีการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อให้แน่ใจว่าผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล เพื่อปรับปรุงการกำหนดนโยบายตามหลักฐาน</p> <p>https://www.empowerwomen.org/en/resources/documents/2014/9/guidelines-in-the-establishment-and-management-of-a-referralsystem-on-vaw-at-the-lgu-level?lang=en_</p>	<p>ประชุมสำหรับเด็กและมารดา ทั้งสองคลัสเตอร์นี้ยังส่งเสริมการสร้างขีดความสามารถของทีมสหสาขาวิชาชีพที่ได้รับคำสั่งเพื่อให้การจัดการกรณีต่างๆ แก่คดี VAW/C ทีมสหสาขาวิชาชีพประกอบด้วยเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ ตำรวจหญิง แพทย์ และกระบวนกฤษฎีธรรม บุคลากรในทุกเขตเทศบาลและจังหวัด</p> <p>https://response.reliefweb.int/philippines/childprotection</p>	
---	--	--	--

	(CP/GBV) แม้ว่าจะใช้อำนาจจากกฎหมายที่แตกต่างกัน แต่ในแง่ของการจัดองค์ประกอบจะเหมือนกันด้วย การมีผู้ให้บริการชุดเดียวกันและในทางปฏิบัติโครงสร้างการประสานงานระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นเหล่านี้มีการจัดประชุมการประชุมร่วมกัน แต่ได้จัดเป็นวาระเฉพาะสำหรับเรื่องสตรีและเด็ก			
AMS	AMS แนวปฏิบัติที่ดีในด้านกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องให้กับงานสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานแนวหน้า (ผู้ให้บริการ) เพื่อจัดการจุดเชื่อมโยงระหว่าง VAW และ VAC	ระเบียบด้านการบริการ แนวปฏิบัติหรือเครื่องมือ ซึ่งสนับสนุนการประสานงานและ/หรือการให้บริการจัดการกรณีแบบบูรณาการสำหรับความรุนแรง VAW และ VAC	แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานสังคมสงเคราะห์ การเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือผู้ปฏิบัติงานแนวหน้า (ผู้ให้บริการ) ที่มีความเชื่อมโยงของ VAW -VAC ในการป้องกันและการตอบสนอง	สำหรับเครื่องมือสร้างขีดความสามารถ/ การฝึกอบรม หรือเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้ง VAW-VAC (ในภาษาอังกฤษหรือภาษาท้องถิ่น)
ไทย	ประเทศไทย มีความคลาดเคลื่อนระหว่างกรอบกฎหมายเกี่ยวกับ GBV และมาตรฐานที่กำหนดไว้ระหว่างประเทศ ความคลาดเคลื่อนเหล่านี้ปรากฏ ในคำจำกัดความของความรุนแรงโดยที่ความรุนแรงทางเพศในครอบครัวไม่มีการกำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะว่าด้วยความรุนแรงในครอบครัวในประเทศไทย ขณะเดียวกันกฎหมายยังใช้จุดยืนที่เป็นกลางทางเพศและ ไม่ได้กล่าวถึงความไม่เท่าเทียมทางเพศอย่างเพียงพอ อันเป็นสาเหตุและผลที่ตามมาของความรุนแรงต่อสตรี และเด็ก นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการประนีประนอมกรณีด้วยความเคารพ และการคุ้มครองสิทธิของผู้รอดชีวิตและความรับผิดชอบของผู้กระทำความผิด ในด้านนโยบาย ประเทศไทยมีนโยบายแยกกันสำหรับ VAW และ VAC ประเทศไทยในปัจจุบันกำลังจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่อการคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2566-2570 และแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่อการพัฒนาสตรี พ.ศ. 2566-2570 ทั้งนี้ประเทศไทยไม่มีนโยบายระดับชาติที่กล่าวถึง GBV ในความหมายที่กว้างขึ้นเพื่อครอบคลุมความรุนแรงด้วย การกระทำต่อบุคคลทุกเพศทุกวัยด้วย มีการใช้เหตุผลของอัตลักษณ์ทางเพศและ/หรือทางเพศ เป็นพื้นฐานแทนกลยุทธ์หลักและ แผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับเพศสภาพ ซึ่งในระดับชาติได้รับการพัฒนาภายใต้มิติของ "การพัฒนาสตรี" และจำกัดขอบเขตให้แคบลง เพื่อขอขอบเขตความรุนแรงต่อสตรี นอกจากนี้	การตอบสนองของ VAW และ VAC ของรัฐบาลไทยเป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมทั่วทั้งสามส่วนหลักของสุขภาพ บริการสังคม และตำรวจและยุติธรรม ส่วนที่แตกต่างกันนี้มีการครอบคลุมทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันในการให้บริการ โดยส่วนของสายงานด้านสุขภาพมีบริการที่กว้างขึ้นมากที่สุด รวมถึงหน่วยบริการและบุคลากรที่รับผิดชอบลงไปถึงระดับตำบล กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พ.ม.) ซึ่งเป็นกระทรวงหลักในระบบการตอบสนองต่อกรณีรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก มีการครอบคลุมหน่วยบริการลงไปถึงระดับจังหวัด โดยมีความพยายามในการพัฒนากลไกท้องถิ่นเพื่อป้องกันและให้การตอบสนองเบื้องต้นในกรณีการรุนแรงที่ระดับตำบล การขาดข้อมูลที่บังคับที่ชัดเจนเกี่ยวกับการตอบสนองต่อ VAW และ VAC สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบางแห่ง ยกเว้นหน่วยงานภายใต้ พม. ซึ่งหมายความว่าหน่วยงานดังกล่าวอาจไม่สามารถจัดหางบประมาณและทรัพยากรบุคคลที่จำเป็นในการตอบสนองหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ บริการที่จัดการกับจุดเชื่อมโยง VAW และ VAC ในประเทศไทยมีให้ผ่านทางศูนย์พึ่งได้ (OSCC) กว่า 7,000 แห่ง ที่โรงพยาบาลประจำจังหวัดและอำเภอภายใต้การดำเนินการโดย กระทรวงสาธารณสุข นอกจากนี้ พม. ดำเนินการสถานสงเคราะห์เด็กประจำจังหวัดจำนวน 77 แห่งและ ครอบครัว 8 ที่พักพิงสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงผู้รอดชีวิตจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และ สายด่วน 1300 ศูนย์ซึ่งคุ้มครองฯ สิทธิเด็ก เยาวชน และครอบครัว สถาบัน (CPRCYFI)	ประเทศไทยต้องดำเนินการอย่างเป็นทางการและมีประสิทธิภาพ เพื่อการประสานงานโครงสร้างหลายภาคส่วนของระบบตอบสนอง VAW และ VAC การประสานงานกิจกรรมที่เกิดขึ้นในระดับท้องถิ่นบ่อยครั้งต้องพึ่งพาความพยายามส่วนบุคคลและความสัมพันธ์ส่วนตัวของ ผู้ให้บริการแต่ละราย การประสานงานด้วยความพยายามเป็นระยะ ๆ นั้นอ่อนแอและไม่สอดคล้องกัน อีกทั้งการปฏิบัติตามกรณี มีการบริหารจัดการที่ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญอย่างเหมาะสมสำหรับระบบตอบสนอง VAW และ VAC โดยไม่มีตำแหน่งที่เป็นทางการของ "ผู้จัดการกรณี" ในระบบ แต่ละกรณีที่เกิดขึ้นมักจะดำเนินการจัดการกรณีด้วยความสมัครใจและกำหนดเอง โดยไม่มีกฎหมายรองรับอย่างเป็นทางการและไม่มีอำนาจที่ได้รับสำหรับการจัดการกรณีข้ามหน่วยงาน	บุคคลสำคัญในการตอบสนองต่อ VAC คือผู้มีความสามารถซึ่งเป็น เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 โดยเจ้าหน้าที่เหล่านี้ต้องเข้ารับการฝึกอบรมเป็นเวลาสองสัปดาห์และ ผ่านการสอบเพื่อรับการรับรองว่ามีความสามารถเป็นเจ้าหน้าที่ แต่เนื่องจากยังไม่มีตำแหน่งที่มั่นคงสำหรับ "พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้สามารถ" จึงถือว่างานเป็นส่วนเสริมและต้องเผชิญกับ อัตราการหมุนเวียนที่สูง สำหรับการดูแลเด็ก (VAC) มีการพัฒนามาตรฐานของบริการด้านคุ้มครองเด็กสำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบและผู้ช่วยสังคม อย่างไรก็ตาม การดำเนินการจำกัดเนื่องจากขาดโครงสร้างการควบคุมที่เหมาะสมภายใต้ พ.ม..

	<p>กรอบนโยบายหลัก มาตรการอื่นๆ เพื่อต่อสู้กับความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับเพศ ปรากฏอยู่ในแผนปฏิบัติการของแต่ละหน่วยงานของรัฐบาล มีโครงการของหน่วยงานต่างๆ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ GBV ถูกจัดระดับหรือกำหนดเป้าหมายให้เป็นหน่วยย่อย</p> <p>บริการที่จัดการกับจุดเชื่อมโยงของ VAW และ VAC ในประเทศไทย นอกเหนือจาก OSCC ในโรงพยาบาลรวมทั้งสถานสงเคราะห์ประจำจังหวัดสำหรับ เด็กและครอบครัว ศูนย์อภัยการ เพื่อการคุ้มครองเด็ก เยาวชน และครอบครัว และศูนย์ประสานงานเด็กและสตรี ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้ให้บริการแนวหน้า สามารถขยายการบริการให้ครอบคลุมได้มากกว่าหนึ่งมิติของความรุนแรง</p>	<p>สังกัดสำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัว (DJFL) สำนักงาน อัยการสูงสุด พร้อมด้วย ศูนย์ระดับภูมิภาคว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของสถาบันเด็ก เยาวชน และครอบครัวทั้ง 9 แห่ง ของสำนักงานอัยการภาคให้บริการด้านความยุติธรรมเกี่ยวกับ VAW และ VAC อีกทั้งครอบคลุมมากกว่าหนึ่งมิติของความรุนแรง</p> <p>ศูนย์ประสานงานเด็กและสตรีใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น มีการจัดตั้งโดยฝ่ายบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้วร่วมกับเครือข่ายองค์การนอกภาครัฐ (NGO) เพื่อแก้ไขปัญหาความกังวลเรื่องเด็กและ ผู้หญิงในพื้นที่รวมทั้งความรุนแรงด้วย</p> <p>การทบทวนฐานข้อมูล GBV ที่มีอยู่ในประเทศไทย ซึ่งดำเนินการโดยยูนิเซฟในปี 2564 พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคประชาสังคมหลายแห่ง รวมทั้งองค์กรต่างๆ ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ส่วนใหญ่ข้อมูลนี้มุ่งเน้นไปที่ความรุนแรงต่อผู้หญิงและ เด็ก อย่างไรก็ตาม หน่วยงานต่างๆ เหล่านี้ก็ปรับใช้ โครงสร้างข้อมูลที่แตกต่างกันและใช้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งวิธีการรวบรวมเหล่านี้ทำให้การรวมฐานข้อมูล ที่มีอยู่เข้าไว้ใน ระบบข้อมูล VAW และ VAC ในระดับชาติที่มีความสอดคล้องกันนั้นเกิดขึ้นได้ยากยิ่งนัก</p>		
AMS	AMS แนวปฏิบัติที่ดีในด้านกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องให้กับงานสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานแนวหน้า (ผู้ให้บริการ) เพื่อจัดการจุดเชื่อมโยงระหว่าง VAW และ VAC	ระเบียบด้านการบริการ แนวปฏิบัติหรือเครื่องมือ ซึ่งสนับสนุนการประสานงานและ/หรือการให้บริการจัดการกรณีแบบบูรณาการสำหรับความรุนแรง VAW และ VAC	แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานสังคมสงเคราะห์ การเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือผู้ปฏิบัติงานแนวหน้า (ผู้ให้บริการ) ที่มีความเชื่อมโยงของ VAW -VAC ในการป้องกันและการตอบสนอง	สำหรับเครื่องมือสร้างขีดความสามารถ/ การฝึกอบรม หรือเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้ง VAW-VAC (ในภาษาอังกฤษหรือภาษาท้องถิ่น)
เวียดนาม	เวียดนามมีการอนุมัติการประสานงานหลายภาคส่วนในระดับชาติ ด้านการจัดการกับความรุนแรงในครอบครัวที่ครอบคลุมทั้งสองเรื่อง VAW และ VAC (คำตัดสิน 21/2016/QĐ-TTg ของ รัฐบาล) กฎชฎีกา 20/2021/ND-CP ในการสนับสนุนผู้รับผลประโยชน์การคุ้มครองทางสังคมโดยรัฐบาล กฎหมายว่าด้วยเด็ก 102/2016/QH13 กำหนดไว้อย่างชัดเจนถึงระบบคุ้มครองเด็ก 3 ระดับ พร้อมระบบป้องกันด้วย	ระเบียบปฏิบัติระหว่างหน่วยงานในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาการคุ้มครองเด็กที่ลงนามระหว่าง กระทรวงแรงงาน กิจการคนพิการและสังคม กระทรวงความมั่นคง กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการฝึกอบรมและการศึกษาเพื่อส่งเสริมการประสานงานและการให้บริการคุ้มครองเด็กแบบครบวงจร ในเวียดนาม หนังสือเวียนระหว่างหน่วยงานที่ลงนามระหว่าง พนักงานอัยการระดับสูง ศาลประชาชนชั้นสูงสุด กระทรวงความมั่นคง กระทรวงกลาโหม และ กระทรวงแรงงาน	กระทรวงแรงงาน ทหารผ่านศึก และสวัสดิการสังคมออกหนังสือเวียนเลขที่ 26/2022/TT-BLĐTBXH เพื่อกำหนดรหัสงาน มาตรฐานสมรรถนะ และ ระดับเงินเดือนสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ในสามระดับ ของ 1.) หัวหน้านักสังคมสงเคราะห์ 2.) นักสังคมสงเคราะห์ 3.) ผู้ช่วยนักสังคมสงเคราะห์ กระทรวงสาธารณสุขประกาศใช้หนังสือเวียนเลขที่ 03/2023 ซึ่ง กำหนดตำแหน่งพนักงานของนักสังคมสงเคราะห์และ	กระทรวงแรงงาน ทหารผ่านศึก และสวัสดิการสังคมได้พัฒนาคู่มือการฝึกอบรมต่าง ๆ ของ การจัดการกรณีคุ้มครองเด็กทางเลือก การดูแลเด็ก การดูแลเด็กแบบสถาบัน ในศูนย์คุ้มครองสังคมผู้มี ความพิการและผู้ที่มีเชื้อหรือป่วยด้วยเอชไอวี/เอดส์ ที่ กระทรวงยังจัดอบรมให้เจ้าหน้าที่ที่ส่งเสริมสวัสดิการ และเจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็กเพื่อนำความรู้และ ทักษะที่ได้รับการฝึกอบรมไปปฏิบัติ

<p>บริการตอบสนองตั้งแต่เนิ่นๆและการป้องกันระดับตติยภูมิสำหรับเด็กทุกคนในเวียดนาม</p> <p>กฤษฎีกา 56/2017/ND-CP ช่วยให้มีการจัดท่าเรือเบี่ยงเบนของการจัดกาจัดคุ้มครองเด็ก</p> <p>กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและควบคุมความรุนแรงภายในครอบครัว มาตรา 13/2022/QH15 ควบคุมการป้องกันและบริกรช่วยเหลือรวมถึงคุ้มครองผู้เสียหายจากความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งผู้หญิงและเด็ก</p> <p>กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและควบคุมการค้ามนุษย์ มาตรา 66/2011/QH12 ให้นิยามเชิงป้องกันและการบริการตอบสนองต่อการค้ามนุษย์รวมถึงผู้หญิงและเด็กด้วย กฎหมายยังชี้แนะอย่างชัดเจนถึงวิธีการค้นพบและการจัดการพฤติกรรมการค้ามนุษย์ การรับและปกป้องผู้เสียหายของการค้ามนุษย์ การจัดเตรียมบริการช่วยเหลือและฟื้นฟูแก่ผู้เสียหายซึ่งเวียดนามได้ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายสังคมซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนสุดท้ายของการแก้ไขก่อนเสนอต่อรัฐสภา</p> <p>เพื่อกำหนดบทบาทและหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์ในด้านสวัสดิการ สุขภาพ การศึกษา และความยุติธรรม</p> <p>เวียดนามประกาศใช้โครงการระดับชาติเรื่องการพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2564-2573 ด้วยการมุ่งเสริมสร้างกรอบกฎหมายสังคมระบบบริการงานและหน่วยงานสังคมสงเคราะห์ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เปราะบางแบบองค์รวม รวมทั้งผู้หญิงและเด็กด้วยการกำหนดระบบสวัสดิการสังคม สุขภาพ การศึกษา และความยุติธรรม</p> <p>โครงการระดับชาติว่าด้วยการป้องกันเด็กและการแต่งงานระหว่างเครือญาติระหว่างปี พ.ศ. 2558-2568 นำเสนอวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงความรู้เกี่ยวกับชาติพันธุ์ ชุมชนกลุ่มน้อย โดยเฉพาะสตรีและวัยรุ่น เพื่อลดจำนวนบุตรและบุตรที่เกิดจากการแต่งงานภายในตระกูลเดียวกัน โปรแกรมระดับชาตินี้ยังมุ่งเน้นการดำเนินการตามมาตรการเพื่อป้องกันปัญหา</p> <p>กระทรวงสาธารณสุขประกาศใช้หนังสือเวียน 24/2560/TTBYT เรื่องการรับและให้บริการด้านสุขภาพแก่ผู้เสียหายจากความรุนแรงในครอบครัวที่สถานพยาบาลในเวียดนาม มีแผนภาพวงกลมนำเสนอขั้นตอน เพื่อรับ ประเมิน</p>	<p>ให้นิยามความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายและระบียบการของการดำเนินคดีอาญาในคดีล่วงละเมิดทางเพศเด็ก</p> <p>ด้วยการสนับสนุนของ UNFPA ศูนย์บริการแบบครบวงจรกำลังมีการจัดตั้งโดยหน่วยงานของรัฐในประเทศเวียดนาม เพื่อให้บริการที่สอดคล้องกับชุดบริการที่จำเป็นของสหประชาชาติตามแนวปฏิบัติการบริหารแบบบูรณาการรวมทั้งด้านสุขภาพและการดูแลด้านจิตใจ การบริการด้านสังคม การคุ้มครองและคำแนะนำทางกฎหมายแก่สตรีและเด็กหญิง ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง</p>	<p>อัตราส่วนของนักสังคมสงเคราะห์กับวิชาชีพอื่นๆ เจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาล</p> <p>หนังสือเวียนอื่นๆ ที่ควบคุมการบริการงานสังคมสงเคราะห์ ในโรงพยาบาลโดยกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2558 และในโรงเรียนโดยกระทรวงศึกษาธิการและการฝึกอบรม พ.ศ. 2561</p> <p>โครงการระดับชาติว่าด้วยการปรับปรุงและการพัฒนาระบบช่วยเหลือสังคมปี พ.ศ. 2560-2568 ด้วยความมุ่งมั่นให้มีอัตราส่วนของนักสังคมสงเคราะห์มืออาชีพ 1 คน ต่อ ประชากร 5,000 คน</p> <p>ปฏิญญาฮานอยว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางสังคม ทำงานเพื่อมุ่งสู่อาเซียนที่เหนียวแน่นและตอบสนองชุมชน พ.ศ. 2563 และแผนงาน พ.ศ. 2564</p> <p>งานสังคมสงเคราะห์ได้รับการยอมรับว่าเป็นวิชาชีพที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีและวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2547 โดยจำนวนของสถาบันการศึกษาและฝึกอบรมงานสังคมสงเคราะห์ เพิ่มขึ้นจาก 2 แห่ง (ในปี พ.ศ. 2547) เป็น 34 แห่งในปัจจุบัน (7 แห่งเปิดสอนในระดับปริญญาโท และมีการเปิดสอนในระดับปริญญาเอก 2 แห่ง) ในแต่ละปี มีนักศึกษา 2,000 คนเข้ารับการศึกษา และพนักงานบริการสังคม 10,000 คนได้รับการฝึกอบรมด้านบริการ</p> <p>มีการจัดตั้งระบบบริการงานสังคมสงเคราะห์ในศูนย์คุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้เปราะบางจำนวน 425 แห่ง ในโรงพยาบาลส่วนกลางและโรงพยาบาลจังหวัด 100% โรงพยาบาลเขต 90% และ 2/3 ของโรงเรียนมัธยมต้นและโรงเรียนมัธยมปลายของประเทศเวียดนาม</p> <p>หลักสูตรที่มีอยู่สำหรับนักสังคมสงเคราะห์ในการให้บริการสนับสนุนการคุ้มครองทางสังคม ครอบคลุมผู้หญิงและเด็กผู้ประสบกับความรุนแรง</p>	<p>ยูนิเซฟสนับสนุนกระทรวงแรงงาน ทหารผ่านศึกและสวัสดิการสังคมและมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมในการให้บริการ 20 หลักสูตรของงานสังคมสงเคราะห์สำหรับคนงานและผู้จัดการที่ทำงานในการจัดทำสวัสดิการ ในบรรดาหลักสูตรนั้น รวมถึงการดูแลสุขภาพจิตสำหรับสตรีและเด็ก</p> <p>งานสังคมสงเคราะห์กับการป้องกันความรุนแรงในครอบครัว และการจัดการคดีสำหรับผู้เปราะบาง ผู้ที่ให้ความสำคัญกับเด็กและสตรี</p> <p>ยูนิเซฟสนับสนุนมหาวิทยาลัยการศึกษาฮานอย, มหาวิทยาลัยกิจการสังคม, มหาวิทยาลัยสังคม, มหาวิทยาลัยสังคมและมนุษยชาติ และอื่นๆ ในการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับสิทธิเด็กและการคุ้มครองเด็กเพื่อบูรณาการเข้ากับหลักสูตรปริญญาตรีสังคมสงเคราะห์</p> <p>หลักสูตรที่มีอยู่สำหรับนักสังคมสงเคราะห์ในการให้บริการสนับสนุนแก่ผู้รับผลประโยชน์จากการคุ้มครองทางสังคมครอบคลุมถึงผู้หญิงและเด็กที่ประสบความรุนแรง</p>
--	---	---	---

	และให้บริการทางการแพทย์ การดูแลตลอดจนการดูแลทางสังคมและจิตวิทยาสำหรับผู้เสียหายรวมทั้งสตรีและเด็ก			
--	--	--	--	--

UN Women ได้พัฒนาชุดการฝึกอบรมออนไลน์ในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง: <https://portal.trainingcentre.unwomen.org>

- I Know Gender 6: Violence against Women and Girls (<https://portal.trainingcentre.unwomen.org/product/i-know-gender-6-violence-against-women-and-girls/>)
- Looking Within: Understanding Masculinity and Violence against Women and Girls (<https://portal.trainingcentre.unwomen.org/product/looking-within-understanding-masculinity-and-violence-against-women-and-girls/>)
- Understanding violence against women and girls (<https://portal.trainingcentre.unwomen.org/product/understanding-violence-against-women-and-girls/>)

อาเซียน : ประชาคมแห่งโอกาสสำหรับทุกคน

ติดตามเราได้ที่

นโยบายความเป็นส่วนตัว | ข้อสงวนสิทธิ์